

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 38

Vydána dne 28. prosince 1975

Cena Kčs 2,90

OBSAH:

- 157. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o usměrňování mzdového vývoje a odměňování práce
- 158. Vyhláška předsedy Státní banky československé o poskytování úvěru
- 159. Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy o spolupráci v zemědělství a jejích formách
- 160. Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy o smírčím řízení v jednotných zemědělských družstvech

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

157

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 9. prosince 1975

o usměrňování mzdového vývoje a odměňování práce

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní plánovací komisí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, Státní bankou československou a Ústřední radou odborů:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška se vztahuje na socialistické organizace, jejich nadřazené orgány a na orgány státní správy, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Na společenské organizace s výjimkou jejich podniků a hospodářských zařízení se nevztahuje.

hují ustanovení částí druhé, vztahují se však na ně její ustanovení týkající se úkolů orgánů nadřazených těmto podnikům a zařízením. Ustanovení částí třetí až šesté se na společenské organizace vztahují, jen pokud jde o pracovníky v pracovních právních vztazích.

(3) Na družstevní organizace výrobního družstevnictví a jejich nadřazené orgány se tato vyhláška vztahuje v rozsahu, který určí příslušné orgány svazů družstev se souhlasem ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky nebo ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky (dále jen „příslušné ministerstvo práce a sociálních věcí republiky“) a se souhlasem federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

(4) Na zemědělské družstevní organizace se ustanovení částí druhé vztahují v rozsahu, který určí federální ministerstvo zemědělství a výživy.

se souhlasem federálního ministerstva práce a sociálních věcí. Ustanovení částí třetí až šesté se na ně vztahují, jen pokud jde o pracovníky v pracovněprávních vztazích.

[5] Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) hospodářskou organizací státní hospodářská organizace, podnik zahraničního obchodu, družstvo a družstevní podnik, podnik a hospodářské zařízení společenské organizace a jiná organizace, pokud hospodáří podle obdobných zásad jako státní hospodářská organizace;
- b) rozpočtovou organizací státní rozpočtová organizace, vyšší družstevní organizace (svaz družstev, Ústřední rada družstev), společenská organizace s výjimkou jejích podniků a hospodářských zařízení a jiná organizace, pokud hospodáří podle rozpočtu;
- c) příspěvkovou organizací organizace, která hospodáří podle rozpočtu zapojeného finančním vztahem (příspěvkem nebo odvodem) na státní nebo jiný rozpočet;
- d) nadřízeným orgánem orgán, který řídí přímo nebo prostřednictvím dalšího orgánu organizaci v oboru své působnosti;
- e) ústředním orgánem ústřední orgán státní správy, krajský národní výbor, Národní výbor hlavního města Prahy, Národní výbor hlavního města SSR Bratislavy, Ústřední rada družstev, svaz družstev, ústřední orgán společenské organizace, ústřední výbor Národní fronty a jiný orgán (organizace), který plní úkoly ústředního orgánu.

ČÁST PRVNÍ

MZDOVÉ PROSTŘEDKY

§ 2

[1] Mzdové prostředky jsou veškeré prostředky organizace, kterých se používá k odměňování činností konaných v pracovněprávních a obdobných vztazích, popřípadě k náhradním plněním. Zahrnují prostředky organizace, z nichž se uhrazují

1. mzdy a náhrady mzdy poskytované osobám v pracovním poměru a obdobná plnění poskytovaná osobám ve služebním nebo členském poměru (dále jen „mzdy a náhrady mzdy“), k nimž náleží
 - a) základní mzdy (časové mzdy včetně osobních platů, úkolové mzdy, podílové mzdy, smíšené mzdy) a osobní ohodnocení,
 - b) příplatky a doplatky ke mzdě a jiná obdobná plnění,

c) náhrady mzdy,

d) naturální požitky, které se poskytují jako součást mzdy, v jejich peněžité hodnotě určené zvláštními předpisy,

e) prémie a odměny,

f) podíly na hospodářských výsledcích,

g) obdobná plnění poskytovaná osobám ve služebním nebo členském poměru;

2. odměny, jejich náhrady a obdobná plnění poskytované osobám v jiných vztazích k organizací než v pracovním, učebním, služebním nebo členském poměru, k nimž náleží

a) odměny za práce podle dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr,

b) odměny za práce (činnosti) poskytované podle zvláštních předpisů (např. odměny náčelníkům štábů civilní obrany, odměny obyvatelům ústavů sociální péče za pracovní činnost při provozu ústavu apod.),

c) odměny a náhrady za výkon veřejných funkcí (činností),

d) odměny za objevy, vynálezy, zlepšovací návrhy, průmyslové vzory, řešení tematických úkolů¹⁾ apod.,

e) odměny podle předpisů o autorském právu,

f) zvláštní odměny při rozvoji iniciativy pracujících (např. peněžité odměny poskytované v souvislosti s udělením čestného titulu, pokud nejde o pracovníky organizace, peněžité odměny poskytované nejlepším kolektivům a jednotlivcům v soutěžích národních výborů apod.),

g) odměny (peněžité ceny) z veřejných a užších soutěží a veřejných příslibů,

h) vyrovnání pracovních příjmů podle zvláštních předpisů;

3. částky, které organizace refunduje jiné organizaci k úhradě plnění uvedených v č. 1 a 2;

4. částky odpovídající základním mzdám [č. 1 písm. a)] v případech, kdy učni, mladiství v období přípravy pro práci a osoby, které nejsou k organizaci v pracovněprávním vztahu (např. žáci a studenti, příslušníci vojenských útvarů, osoby z nápravně výchovných zařízení, pracovníci zahraničních organizací apod.), konají pro organizaci na jejím pracovišti práce, které organizace řídí nebo zabezpečuje pracovními prostředky (mzdová hodnota práce); při práci konané uční v období odborného rozvoje zahrnuje mzdová hodnota práce

¹⁾ Vyhláška č. 106/1972 Sb., o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů; vyhláška č. 102/1972 Sb., o plánování tematických úkolů.

těž částky odpovídající ostatním složkám mzdy a náhradám mzdy [č. 1 písm. b) až f)].²⁾

(2) Do mzdových prostředků nemusí organizace zahrnovat plnění uvedená v odstavci 1 č. 1 a 2, jestliže jí plnění budou refundována ze mzdových prostředků jiné organizace; zahrne-li však organizace tato plnění do mzdových prostředků, vyloučí je z nich při přijetí refundované částky.

(3) Do mzdových prostředků nezahrnuje rozpočtová a příspěvková organizace prostředky, z nichž uhrazuje mzdovou hodnotu práce konané osobami, které k ní nejsou v pracovněprávním vztahu.

(4) Pokud jsou plnění uvedená v odstavci 1 č. 1 a 2 poskytována osobám podle československých předpisů, avšak v jiné než československé měně, uhrazují se ze mzdových prostředků částky stanovené v československé měně podle těchto předpisů; jsou-li plnění poskytována podle jiných předpisů nebo podle dohod, uhrazují se ze mzdových prostředků částky stanovené v československé měně, a nejsou-li tak stanoveny, částky přepočtené na československou měnu.

§ 3

(1) Součástí nákladů organizace (v hospodářské organizaci „mzdových a ostatních osobních nákladů“)³⁾ jsou prostředky (§ 2), z nichž se uhrazují

a) základní mzda, osobní ohodnocení, příplatky a doplatky ke mzdě a jiná obdobná plnění, náhrady mzdy, naturální požitky, prémie a odměny s výjimkou těch, které se uhrazují z fondu odměn (odstavec 2), a mzdová hodnota práce odpovídající uvedeným mzdám a náhradám mzdy, pokud je organizací nerefunduje ze svých mzdových prostředků jiná organizace (dále jen „mzdové náklady“);

b) odměny, jejich náhrady a obdobná plnění (§ 2 odst. 1 č. 2), pokud je organizací nerefunduje ze svých mzdových prostředků jiná organizace, a část, které organizace refunduje jiné organizaci podle § 2 odst. 1 č. 3 (dále jen „ostatní osobní náklady“).

(2) Z prostředků fondu odměn (§ 10 až 13), které jsou součástí mzdových prostředků hospodářské organizace, se uhrazují

a) podíly na hospodářských výsledcích,

b) prémie a odměny poskytované vedoucím hospodářským pracovníkům, jejichž okruh určí nadřízený ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí,

c) mimořádné odměny (§ 20 odst. 1 písm. b)),

d) peněžité odměny za výsledky dosažené při rozvoji iniciativy pracujících (§ 20 odst. 1 písm. c)),

e) odměny při významných pracovních a životních výročích,

f) jiné druhy prémie a odměn, pokud to stanoví zvláštní předpisy nebo o tom rozhodne organizace,

g) mzdová hodnota práce učňů v období odborného rozvoje, která odpovídá podílům na hospodářských výsledcích a prémie a odměnám uvedeným v písmenech c), d) a f).

ČÁST DRUHÁ

USMĚRŇOVÁNÍ MZDOVÝCH PROSTŘEDKŮ

§ 4

(1) Soulad mezi objemem mzdových prostředků a výsledky činnosti organizace se zajišťuje především závaznými limity mzdových prostředků (dále jen „závazný limit“). K usměrňování mzdových prostředků se současně využívá závislosti některých jejich složek na zdrojích vytvořených v souladu s předpisy o finanční, úvěrové a cenové politice.

(2) Nadřízené orgány a organizace vycházejí při usměrňování mzdového vývoje v oboru své působnosti z koncepcí (programů) mzdové politiky stanovených zpravidla na období pětiletého plánu a konkretizovaných na roční období. V koncepcích (programech) stanoví v rámci závazných limitů záměry ve využívání mzdových prostředků, zejména z hlediska ekonomického a společenského účelné diferenciací mezd a vyšší účinnosti mzdových soustav, a stanoví způsob jejich zabezpečení.

(3) K usměrňování mzdového vývoje v jednotlivých organizacích se využívá též kolektivních smluv, které v rozsahu stanoveném zákoníkem práce, touto vyhláškou a dalšími předpisy zabezpečují vývoj mezd v souladu se závaznými limity a upravují způsob použití mzdových prostředků.

(4) Závazné limity k zajištění cílů státního plánu rozvoje národního hospodářství jsou stanoveny vládou; nejsou-li stanoveny vládou, stanoví je ústřední orgány na základě dohody s příslušnou plánovací komisí a příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí. V rámci těchto limitů stanoví nadřízené orgány závazné limity pro organizace.

²⁾ Pro účely plánovitěho usměrňování a evidence se část mzdových prostředků, ze kterých se uhrazují mzdy a náhrady mzdy uvedené v § 2 odst. 1 č. 1 a mzdová hodnota práce uvedená v § 2 odst. 1 č. 4 označuje jako „mzdy“.

³⁾ V rozpočtových a příspěvkových organizacích odpovídá souhrn mzdových nákladů a ostatních osobních nákladů celkovým mzdovým prostředkům.

Závazné limity mzdových prostředků**§ 5**

(1) Závaznými limity se vymezuje rozsah mzdových prostředků pro období celého roku; závaznými limity jsou

- a) normativy určující podíl mzdových prostředků na výsledcích činnosti vyjádřených stanoveným ukazatelem nebo změnu tohoto podílu proti výchozímu stavu;
- b) absolutní limity určující přímo výši mzdových prostředků.

(2) Nadřízené orgány stanoví pro hospodářské organizace

- a) normativ mzdových a ostatních osobních nákladů (§ 8) a normativ fondu odměn (§ 10); jestliže s ohledem na podmínky hospodaření a zájmy společnosti nemohou stanovit normativ mzdových a ostatních osobních nákladů nebo normativ fondu odměn, stanoví místo normativu absolutní limit;
- b) přepočítací koeficienty k normativu mzdových a ostatních osobních nákladů a k normativu fondu odměn; koeficienty k absolutnímu limitu mzdových a ostatních osobních nákladů stanoví jen tehdy, hodnotí-li se dodržení limitu v průběhu plnění plánu v závislosti na výsledcích činnosti organizace podle stanoveného ukazatele;
- c) podmiňující ukazatele k normativu fondu odměn a stupeň neplnění těchto ukazatelů, při němž zaniká nárok na část přidělu do fondu odměn podmíněnou plněním příslušného ukazatele (§ 10);
- d) podmínky k absolutnímu limitu fondu odměn, podle nichž se upravuje (zvyšuje a snižuje) absolutní výše prostředků, které mohou být přiděleny do fondu odměn, v závislosti na zlepšení nebo zhoršení výsledků činnosti organizace (§ 10).

(3) Nadřízené orgány stanoví pro rozpočtové a příspěvkové organizace absolutní limit mzdových prostředků. Pro vybrané příspěvkové organizace mohou stanovit v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí a příslušným ministerstvem financí a pro příspěvkové organizace výzkumné a vývojové základny též v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj, popřípadě ministerstvem výstavby a techniky České socialistické republiky nebo ministerstvem výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky (dále jen „příslušné ministerstvo výstavby a techniky republiky“)

- a) absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů a absolutní limit fondu odměn místo absolutního limitu mzdových prostředků;

b) přepočítací koeficienty k absolutnímu limitu mzdových prostředků nebo k absolutnímu limitu mzdových a ostatních osobních nákladů, hodnotí-li se dodržení limitu v průběhu plnění plánu v závislosti na výsledcích činnosti organizace podle stanoveného ukazatele;

c) podmínky k absolutnímu limitu fondu odměn, podle nichž se upravuje (zvyšuje a snižuje) absolutní výše prostředků, které mohou být přiděleny do fondu odměn, v závislosti na zlepšení nebo zhoršení výsledků činnosti organizace.

(4) Formu stanovení závazného limitu (odstavec 1) včetně druhu a způsobu použití stanovených ukazatelů a koeficientů a včetně stanovených podmínek nelze v průběhu roku měnit.

(5) Na základě závazných limitů a stanovených podmínek vypracují nadřízené orgány a organizace plány mezd, které jsou součástí jejich hospodářského plánu.

§ 6

(1) Nadřízený orgán může při stanovení (rozpisu) závazných limitů vytvářet v plánu mezd rozpisovou rezervu. Rozsah rozpisové rezervy je určen rozdílem mezi výší mzdových prostředků, která vyplývá ze závazného limitu stanoveného nadřízenému orgánu pro organizace v jeho oboru působnosti a ze závazných limitů, které nadřízený orgán sám stanoví pro tyto organizace. Organizace může vytvářet rozpisovou rezervu, jejíž rozsah je určen rozdílem mezi výší mzdových prostředků, která vyplývá ze závazného limitu, a výší mzdových prostředků rozepsaných na jednotlivá, zpravidla čtvrtletní období. Při vytváření rozpisových rezerv se vychází z plánovaných výsledků činnosti vyjádřených ukazateli, na jejichž základě byl stanoven závazný limit. Rozpisovou rezervu nemůže organizace vytvářet u fondu odměn. Jestliže se tvorba rozpisové rezervy v plánu mezd dotýká ostatních částí hospodářského plánu, promítne se též do těchto částí plánu.

(2) Rozpisové rezervy lze použít k dodatečnému rozpisu, nebo lze ji vázat. Nadřízený orgán může zároveň s vázáním rozpisové rezervy fondu odměn poskytnout organizaci dotaci do fondu odměn nebo povolit jí překročení normativu nebo absolutního limitu fondu odměn.

(3) Vázané rozpisové rezervy se nesmí použít, dokud nepominou důvody, pro které byla vázána. Nadřízený orgán však může vázané rezervy mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků použít k dodatečnému rozpisu na organizaci, pro kterou rezervu vázal.

(4) Výši závazných limitů včetně výše příslušných ukazatelů, koeficientů a popřípadě další kvantitativní závislosti a z nich vyplývající objem mzdových prostředků i jeho rozdělení na jednot-

livé složky a na jednotlivá období roku lze v hospodářských plánech měnit do posledního dne období, jehož se změna týká. Změny se promítnou, pokud se dotýkají ostatních částí hospodářského plánu, též do těchto částí plánu. Změny plánu mezd organizace, s výjimkou změn prováděných ve druhém pololetí a vyplývajících z rozpisu rezervy organizace, vyžadují potvrzení nadřízeného orgánu.

(5) Při zvýšení plánovaných výsledků činnosti vyjádřených v ukazateli, na jehož základě byl stanoven normativ mzdových a ostatních osobních nákladů, může být změna plánovaného objemu těchto nákladů provedena jen v rozsahu vyplývajícím z normativu a přepočítacích koeficientů; při snížení plánovaných výsledků se změna provede v rozsahu vyplývajícím z normativu. Ustanovení předcházející věty neplatí pro změny provedené na základě dodatečného rozpisu rezerv.

(6) Nadřízené orgány a organizace vedou řádnou evidenci o tvorbě a použití rozpisových rezerv (odstavce 1 až 3) a o změnách hospodářských plánů (odstavce 4 a 5).

§ 7

(1) Roční objem mzdových prostředků odpovídající normativu nebo absolutnímu limitu mzdových a ostatních osobních nákladů nebo absolutnímu limitu mzdových prostředků a snížený o rozpisovou rezervu rozdělí organizace v plánu mezd na mzdové náklady a na ostatní osobní náklady anebo na mzdy a na ostatní osobní náklady. Roční objem mzdových nákladů nebo mezd a roční objem ostatních osobních nákladů dále rozdělí nejméně na jednotlivá čtvrtletí s přihlédnutím k činitelům, které ovlivňují potřebu příslušné části mzdových prostředků v jednotlivých obdobích. Roční objem přidělů do fondu odměn odpovídající absolutnímu limitu rozdělí organizace v plánu mezd na jednotlivá čtvrtletí, popřípadě měsíce, jen je-li to nutné k výpočtu přidělů do fondu odměn v průběhu plnění plánu. Na stejná časová období rozdělí v plánu mezd též výsledky činnosti vyjádřené v ukazatelích, z nichž se vycházelo při stanovení závazných limitů nebo podle nichž se v průběhu plnění plánu hodnotí dodržení závazných limitů anebo vypočítávají přiděly do fondu odměn.

(2) Podkladem pro hodnocení mzdového vývoje, kontrolu dodržování závazných limitů i výpočet přidělů do fondu odměn v průběhu plnění plánu je plán mezd organizace vypracovaný podle odstavce 1 a potvrzený nadřízeným orgánem.⁴⁾ Plán mezd organizace, který není v souladu se závaznými limity a celkovými záměry státního plánu nebo jehož ukazatele nejsou správně rozděleny na jednotlivá období roku, nesmí být potvrzen. Rozdělení plánu mezd koncernu na jednotlivá ob-

dobí roku nemusí být potvrzováno, netrvá-li na tom ústřední orgán se souhlasem příslušného ministerstva práce a sociálních věcí.

(3) Potvrzený plán mezd, který obsahuje ukazatele pro kontrolu dodržení závazných limitů rozdělené na jednotlivá období roku narůstajícím způsobem, oznamuje hospodářská a příspěvková organizace pobožce Státní banky československé nebo jinému peněžnímu ústavu, s nímž je ve spojení (dále jen „banka“). Stejným způsobem oznamuje plán mezd vyplývající z potvrzené změny (§ 6 odst. 4).

Normativy a absolutní limity mzdových a ostatních osobních nákladů a mzdových prostředků

§ 8

(1) Normativem mzdových a ostatních osobních nákladů se určuje podíl těchto nákladů na výkonech organizací; absolutním limitem se určuje výše mzdových a ostatních osobních nákladů.

(2) Při stanovení normativu mzdových a ostatních osobních nákladů se použije ukazatele výkonů, z něhož se vychází při stanovení normativu u vládou. Jiného ukazatele, výjimečně též několika ukazatelů uplatňovaných u jedné organizace současně, lze použít jen tehdy, je-li takto lépe vyjádřena pracovní náročnost a společenská užitečnost výkonů.

(3) Absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů se stanoví v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zejména v případech, kdy spotřeba živé práce není přímo závislá na výkonech, nebo jestliže by závislost mzdových a ostatních osobních nákladů na výkonech mohla oslabovat společenský zájem na jiných výsledcích činnosti.

(4) Přepočítací koeficienty k normativu mzdových a ostatních osobních nákladů vyjadřují poměr, ve kterém se přepočítává plánovaný objem mzdových nákladů při překročení plánovaných výkonů. Přepočítací koeficienty se stanoví nižší číselnou hodnotou než jedna tak, aby znevýhodňovaly přijímání a překračování málo progresivního plánu; za tím účelem se stanoví pásma překročení plánovaných výkonů s postupně klesajícími koeficienty. Při stanovení přepočítacího koeficientu pro první pásmo překročení plánovaných výkonů se vychází především z podílu mezd, závislých na výkonech, z celkového objemu mzdových nákladů. Při stanovení rozmezí pásem a přepočítacích koeficientů pro jednotlivá pásma se přihlíží zejména ke společenskému zájmu na překračování plánovaných výkonů, k činitelům, které umožňují překračovat plánované výkony bez zvýšení objemu mzdových nákladů, a k záměrům ve mzdové diferenciaci.

⁴⁾ Plán mezd generálního ředitelství trustu potvrzuje nadřízený ústřední orgán.

(5) Ukazatele výkonů, které jsou ovlivněny změnami v podílu věcných nákladů nebo v rozsahu nerealizovaných výkonů proti plánu, se očišťují od vlivu těchto změn pro účely hodnocení, zda organizace v průběhu plnění plánu dodržela normativ mzdových a ostatních osobních nákladů.

§ 9

(1) Hodnocení, zda organizace v průběhu plnění plánu dodržela normativ nebo absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů anebo absolutní limit mzdových prostředků, se provádí na základě použitelného objemu těchto nákladů nebo prostředků. Použitelný objem je přepočtený, popřípadě nepřepočtený plánovaný objem mzdových nákladů nebo mezd zvýšený o skutečný, nejvýše však plánovaný objem ostatních osobních nákladů a o stanovené připočitatelné částky.

(2) Organizace, které je stanoven normativ mzdových a ostatních osobních nákladů, přepočítává plánovaný objem mzdových nákladů v závislosti na plnění plánovaného objemu výkonů a na stanovených přepočítacích koeficientech. Organizace, které je stanoven absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků, přepočítává obdobně plánovaný objem mzdových nákladů nebo mezd, jen je-li tento způsob hodnocení stanoven podle § 14 současně s příslušným ukazatelem a přepočítacími koeficienty.

(3) Připočitatelnými částkami podle odstavce 1 jsou částky

- a) vázané v rozpisové rezervě mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků organizace, a to v rozsahu schváleném nadřízeným orgánem,
- b) vázané v rozpisové rezervě mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků nadřízených orgánů,
- c) vázané podle směrnic federálního ministerstva práce a sociálních věcí ve fondu odměn k zajištění žádoucí diferenciaci nadtarifních složek mezd zahrnovaných do nákladů,
- d) mezd a náhrad mzdy, jiných odměn a jejich náhrad a obdobných plnění, které organizace poskytla v uplynulých obdobích roku ze svých mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků a které jí budou refundovány,
- e) odměn za objevy, vynálezy, zlepšovací návrhy, průmyslové vzory, řešení tematických úkolů apod. poskytnutých v uplynulých obdobích roku, které převyšují celkový objem odměn poskytovaných ve stejném období předchozího roku.

(4) Normativ nebo absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů nebo absolutní limit mzdových prostředků je dodržen, jestliže částky

zúčtované k výplatě za příslušné období nejsou vyšší než použitelný objem mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků. Rozdíl mezi částkami zúčtovanými k výplatě a použitelným objemem mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků se považuje za úsporu nebo překročení normativu nebo absolutního limitu, u nichž se postupuje podle dalších ustanovení. Dodržení normativu nebo absolutního limitu se hodnotí nejméně čtvrtletně, a to vždy za období od počátku roku.

(5) Při hodnocení, zda je normativ nebo absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů nebo absolutní limit mzdových prostředků dodržen v oboru působnosti nadřízených orgánů za všechny organizace, pro které je příslušný normativ nebo absolutní limit stanoven, se vychází ze srovnání součtu úspor a součtu překročení zjištěných za podřízené organizace i za činnost nadřízených orgánů (odstavec 4). Normativ nebo absolutní limit je dodržen, jestliže součet překročení není vyšší než součet úspor a všech rozpisových rezerv mzdových a ostatních osobních nákladů nebo mzdových prostředků orgánů a organizací, které nejsou vázány.

Normativ a absolutní limit fondu odměn

§ 10

(1) Normativem fondu odměn se určuje podíl prostředků ze zisku organizací, které mohou být přiděleny do fondu odměn; absolutním limitem fondu odměn se určuje výše těchto prostředků.

(2) K normativu fondu odměn stanoví nadřízený orgán organizací nejméně dva podmiňující ukazatele, které charakterizují efektivnost hospodaření a rozhodující úkoly hospodářského plánu a jejichž splněním je podmíněna polovina možného přídělu do fondu odměn podle normativu, a dále stanoví stupeň neplnění ukazatelů, při němž zaniká nárok na část přídělu podmíněnou jejich plněním. Nadřízený orgán přitom vychází z okruhu podmiňujících ukazatelů a stupňů, které pro organizace ve svém oboru působnosti vymezí ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí a příslušnou plánovací komisí, a pokud jde o projektové a inženýrské organizace a hospodářské organizace výzkumné a vývojové základny, federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, Státní plánovací komisí a ministerstvy výstavby a techniky a práce a sociálních věcí republik.

(3) Organizace může přidělit do fondu odměn prostředky, jejichž objem vypočte na základě zisku a stanoveného normativu. Při překročení plánovaného zisku krátí objem prostředků, odpovídající překročení a stanovenému normativu, přepočítacím koeficientem.

[4] Polovinu objemu prostředků vypočteného podle odstavce 3 rozdělí organizace na stejné části podle počtu stanovených podmiňujících ukazatelů. Při neplnění každého podmiňujícího ukazatele rovnoměrně krátí příslušnou část prostředků tak, aby při poklesu plnění ukazatele na stanovený stupeň nemohla být tato část prostředků přidělena do fondu odměn. Nadřízený orgán může uplatnit obdobný postup krácení také tehdy, když organizace nezajistí v hospodářském plánu číselnou hodnotu podmiňujících ukazatelů, která vyplývá z rozpisu provedeného nadřízeným orgánem.

[5] Absolutní limit fondu odměn může organizací stanovit nadřízený orgán v případech, kdy

- a) organizace plánuje za období celého roku ztrátu,
- b) hospodářský výsledek organizace se během roku ve velkém rozsahu mění,
- c) podíl fondu odměn na zisku by převýšil 30 %, nebo
- d) přímá (lineární) závislost výše fondu odměn na zisku neodpovídá charakteru činnosti organizace.

[6] Zároveň s absolutním limitem fondu odměn stanoví nadřízený orgán podmínky, podle nichž organizace upravuje (zvyšuje a snižuje) objem prostředků, které může přidělit do fondu odměn, v závislosti na zlepšení nebo zhoršení výsledků své činnosti. Podmínky stanoví tak, aby výsledky činnosti organizace byly vyjádřeny ukazatelem charakterizujícím především efektivnost hospodaření, byly uplatněny obdobně podle ustanovení odstavců 2 a 4 podmiňující ukazatele a bylo zvýhodněno přijetí vyššího úkolu v hospodářském plánu před překročením úkolu nižšího.

§ 11

[1] Organizace může zvýšit objem prostředků, které lze přidělit do fondu odměn podle normativu nebo absolutního limitu (§ 10 odst. 3, 4 a 6), o částky odpovídající

- a) podílu stanovenému z cenového zvýhodnění technicky pokrokových výrobků a výrobků prvního stupně jakosti, ze zlepšení efektu zahraniční směny a z úrokových bonifikací poskytnutých bankou,
- b) povolenému překročení normativu nebo absolutního limitu fondu odměn (§ 8 odst. 2),
- c) úspoře vykázané za celý rok proti normativu nebo absolutnímu limitu mzdových a ostatních osobních nákladů (§ 9 odst. 4); toto zvýšení může organizace provést jen se souhlasem nadřízeného orgánu, projektová a inženýrská

organizace též se souhlasem federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, popřípadě příslušného ministerstva výstavby a techniky republiky.

[2] Organizace doplňuje prostředky fondu odměn mimo stanovený normativ nebo stanovený absolutní limit

- a) dotacemi poskytovanými z prostředků státního rozpočtu,
- b) dotacemi poskytovanými v rámci rozpisové rezervy fondu odměn nadřízených orgánů (§ 6 odst. 2),
- c) prostředky převedenými z fondu odměn jiné organizace (§ 12 odst. 1).

[3] Organizace krátí objem prostředků, které může přidělit do fondu odměn podle normativu nebo absolutního limitu (§ 10 odst. 3, 4 a 6), jakož i nad normativ nebo absolutní limit (odstavec 1), o částky odpovídající podílu stanovenému z cenového zvýhodnění technicky zastaralých výrobků a výrobků třetího stupně jakosti a z úrokových sankcí uplatňovaných bankou, nejvýše však v rozsahu umožňujícím přidělit do fondu odměn 30 % částky zjištěné podle normativu nebo absolutního limitu (§ 10 odst. 3, 4 a 6).

[4] Podmínky a postup při zvyšování a krácení objemu prostředků podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 3, popřípadě též další případy doplňování a krácení fondu odměn podle odstavců 2 a 3 stanoví federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí republik a ostatními zúčastněnými ústředními orgány.

§ 12

[1] Prostředků přidělených do fondu odměn podle § 11 odst. 1 písm. a) může organizace používat jen k odměňování pracovníků, kteří dosažené výsledky ovlivnili nebo za ně odpovídají; prostředky přidělené podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) může též převést do fondu odměn jiných organizací, které se zasloužily o dosažené výsledky.

[2] Organizace může poskytnout z fondu odměn prostředky odborovým radám na důležitých stavbách⁵⁾ k výplatě odměn za výsledky dosažené při rozvoji iniciativy pracujících podle podmínek stanovených odborovou radou a generálním investorem v dohodě s ostatními organizacemi zúčastněnými na stavbě.

[3] Organizace může použít prostředků fondu odměn jen do výše jejich zůstatku, který není vázán.

⁵⁾ Odborové rady jsou zřízeny na základě zásad schválených předsednictvem Ústřední rady odborů dne 21. 2. 1966 a upravených předsednictvem Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí dne 9. 3. 1971.

(4) Zůstatek prostředků fondu odměn převádí organizace do následujícího roku.

§ 13

(1) Fond odměn koncernového podniku se tvoří dotacemi z koncernového fondu odměn na základě předem stanovených podmínek. Podmínky stanoví koncern obdobně podle § 10 tak, aby plánované dotace do fondu odměn všech koncernových podniků nebyly nižší než polovina plánovaného přídelu do koncernového fondu odměn. V rámci podmínek může též stanovit postup obdobně podle § 11.

(2) Koncernový podnik postupuje při použití fondu odměn podle § 3 odst. 2 a nestanoví-li koncern jinak, též podle § 12.

§ 14

Odchylný způsob uplatnění závazných limitů

(1) Federální ministerstvo práce a sociálních věcí může v dohodě se Státní plánovací komisí podrobněji vymezit způsob a další podmínky použití ukazatelů výkonů a přepočítacích koeficientů (§ 8), a stanovit jiný postup hodnocení, zda byl v průběhu plnění plánu dodržen normativ nebo absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů nebo absolutní limit mzdových prostředků (§ 9). Může též stanovit jiný způsob použití normativu nebo absolutního limitu fondu odměn, než je uveden v § 10 a 11. Stejná opatření mohou provést se souhlasem federálního ministerstva práce a sociálních věcí a příslušné plánovací komise

- a) federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v dohodě s ministerstvy výstavby a techniky a práce a sociálních věcí republik pro projektové a inženýrské organizace a pro organizace výzkumné a vývojové základny,
- b) ministerstva práce a sociálních věcí republik pro organizace řízené ústředními orgány republik s výjimkou organizací uvedených v písmenu a),
- c) ostatní ústřední orgány pro organizace v jejich oboru působnosti, a jde-li o ústřední orgány republik, též v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí republiky; pro projektové a inženýrské organizace a pro organizace výzkumné a vývojové základny dále v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj, popřípadě příslušným ministerstvem výstavby a techniky republiky.

(2) Opatření podle odstavce 1 pro rozpočtové a příspěvkové organizace vyžadují též souhlas příslušného ministerstva financí.

Opatření k nápravě nežádoucího vývoje mzdových prostředků

§ 15

(1) Zjistí-li organizace, že je ohroženo dodržení závazného limitu nebo výplata mezd v plné výši, přikročí neprodleně k odstraňování příčin, popřípadě uplatní podle příslušných předpisů opatření vůči odpovědným pracovníkům. V součinnosti s odborovými orgány informuje kolektiv pracovníků o stavu hospodaření, zjištěných nedostacích a jejich příčinách, nutných nápravných opatřeních a organizuje účast pracujících na jejich provádění. Nápravná opatření oznámí nadřízenému orgánu.

(2) Za účelem odstranění nedostatků ve vývoji mzdových prostředků provede organizace především racionalizační opatření ke zlepšení hospodářské činnosti a ke zvýšení produktivity práce, prověří správnost zařazení pracovních činností (funkcí) do tarifních tříd a používání mzdových tarifů, příplatků, mzdových preferencí apod. a provede nezbytné změny v prémiových řádech, podmínkách pro poskytování odměn, výši prostředků vnitropodnikových útvarů na odměňování a další opatření. Zároveň určí postup pro případ, kdy by mohlo dojít k omezení výplaty mezd, až na zaručenou úroveň (§ 37).

§ 16

(1) Zjistí-li nadřízený orgán, že v organizaci je ohroženo dodržení závazného limitu, uloží organizaci opatření k nápravě včetně opatření k přezkoumání a úpravě norem spotřeby práce,⁶⁾ a to zejména nepovažuje-li opatření prováděná organizací podle § 15 za dostatečně účinná.

(2) Zjistí-li nadřízený orgán, že organizace překročila závazný limit, projedná s ní a v závažnějších případech též za součinnosti banky příčiny překročení a použije některých z těchto opatření:

- a) uloží organizaci opatření k nápravě, pokud tak neučinil podle odstavce 1 nebo pokud již dříve uložená opatření nejsou dostatečně účinná, a oznámí je bance;
- b) zavede měsíční kontrolu dodržování závazného limitu a uloží organizaci, aby oznámila bance rozpis plánu mezd na jednotlivé měsíce a měsíčně ji informovala o dodržení závazného limitu;
- c) omezí na potřebnou dobu právo organizace disponovat s prostředky na jejím účtě u banky; požádá banku, aby uvolňovala organizaci mzdové prostředky jen ve stanoveném rozsahu a uloží organizaci, aby prokazovala bance, že vybírané částky včetně částek převodů odloučeným organizačním složkám a jiným

⁶⁾ § 114 odst. 4 zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.).

organizacím (refundace mzdových prostředků) a částek srážených ze mzdy nepřevyšují stanovený rozsah;

- d) uplatní podle příslušných předpisů opatření vůči vedoucímu organizace.

(3) Nadřízený orgán omezí právo organizace disponovat s prostředky na jejím účtě u banky stanovením nepřekročitelného objemu prostředků použitelných na úhradu mezd a náhrad mzdy, jiných odměn a jejich náhrad a dalších plnění. Nepřekročitelný objem prostředků stanoví tak, aby organizace nejpozději do konce roku vyrovnala překročení závazného limitu; tento objem však musí odpovídat alespoň úhrnu mezd a dalších plnění, jejichž výplata je v daném období pracovníkům zaručena podle § 37 odst. 1 a částce, kterou organizace refunduje ze svých mzdových prostředků jiné organizaci (§ 2 odst. 1 č. 3).

(4) Od opatření uvedených v odstavci 2 může nadřízený orgán upustit, jde-li o překročení přechodného charakteru, které organizace vyrovná v krátké době. Požádá-li banka, aby byla zavedena měsíční kontrola dodržování závazného limitu, nadřízený orgán žádosti vyhoví. Platnost opatření končí vyrovnáním překročení.

§ 17

(1) Překročí-li hospodářská organizace normativ nebo absolutní limit mzdových a ostatních osobních nákladů (§ 9 odst. 4) za celý rok a není-li toto překročení dodatečně kryto vázáním rozpisových rezerv nadřízených orgánů, provede po skončení roku z fondu odměn dodatkový odvod do státního rozpočtu⁷⁾ ve výši překročení. Nestací-li prostředky fondu odměn na plnou úhradu dodatkového odvodu, uhradí organizace zbývající částku v dalších letech. Koncern provádí dodatkový odvod z prostředků koncernového fondu odměn.

(2) Hospodářská organizace provádí dodatkový odvod na bankovní účet státního rozpočtu do 15 dnů po termínu stanoveném pro předložení roční účetní závěrky za rok, v němž došlo k překročení normativu nebo absolutního limitu mzdových a ostatních osobních nákladů. Nemůže-li provést dodatkový odvod v plné výši, uhrazuje zbývající částku postupně ve čtvrtletních splátkách vždy do 30 dnů po skončení čtvrtletí. Ke čtvrtletním splátkám použije všech prostředků fondu odměn.

(3) Při překročení normativu nebo absolutního limitu mzdových a ostatních osobních nákladů (§ 9 odst. 4) v průběhu roku váže hospodářská organizace prostředky fondu odměn v rozsahu uvedeném v odstavci 1. Provádí-li čtvrtletní splátky dodatkového odvodu podle odstavce 2,

váže v průběhu čtvrtletí prostředky fondu odměn v rozsahu odpovídajícím nezaplacené částce dodatkového odvodu.

(4) Ustanovení předcházejících odstavců se nevztahují

- a) na prostředky přidělené do fondu odměn podle § 11 odst. 2 a na 30 % zůstatku prostředků fondu odměn převedeného z minulého roku,
- b) na prostředky přidělené do fondu odměn ze zdrojů organizace, a to v rozsahu odpovídajícím 30 % částky vypočtené podle § 10 odst. 3 a 4 nebo 6,
- c) na prostředky přidělené do fondu odměn ze zdrojů organizace, a to v rozsahu odpovídajícím částce vypočtené podle § 11 odst. 1 písm. a) a snížené o částku, která byla vypočtena podle § 11 odst. 3.

ČÁST TŘETÍ

ODMĚNOVÁNÍ PRACOVNÍKŮ V PRACOVNĚPRÁVNÍCH VZTAZÍCH

§ 18

(1) Nadřízené orgány a organizace zabezpečují závislost výše mzdy na složitosti a obtížnosti práce, podmínkách, za nichž je konána, na osobních schopnostech a předpokladech pracovníků pro výkon práce, jejich vztahu k práci a na dosažených pracovních a hospodářských výsledcích. K tomu vytvářejí a používají mzdovou soustavu, zejména soustavu tarifních mezd a soustavu mzdových forem.

(2) Organizace používají tarifních mezd a mzdových forem v souladu s ustanoveními této vyhlášky, ostatních mzdových předpisů, zásad a směrnic a kolektivních smluv tak, aby odpovídaly konkrétním technickým, organizačním a ekonomickým podmínkám pracovišť. Zejména výši mzdy odlišují pracovníky podle kvalifikace a výkonnosti.

(3) Organizace a nadřízené orgány vytvářejí podmínky pro účinné uplatnění mzdové soustavy, zejména zabezpečují věcné podmínky pro plynulou a účinnou práci, stanoví normy spotřeby práce, určují jednotlivým pracovníkům, popřípadě kolektivům konkrétní pracovní úkoly a zajišťují důslednou kontrolu a hodnocení jejich plnění.

§ 19

Soustava tarifních mezd

(1) Federální ministerstvo práce a sociálních věcí k zabezpečení diferenciací mezd podle složitosti a obtížnosti práce, podmínek, za nichž je práce konána, osobních schopností a předpokladů pracovníků pro výkon práce a dlouhodobých pracovních výsledků

⁷⁾ § 18 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení.

a) stanoví jednotné zásady soustavy tarifních mezd, které zejména obsahují způsob hodnocení práce, zařazení typických povolání a funkcí (pracovních činností) do tarifních tříd (stupňů), způsob vypracování a používání katalogů povolání a funkcí jako závazných podkladů pro přiznávání osobních (kvalifikačních) a tarifních tříd, mzdových tarifů a jejich diferenciací a používání; dále stanoví zásady pro přiznání osobních platů;

b) podle potřeby vydává kvalifikační katalogy povolání (funkcí) nebo jednotně upravuje hodnocení prací a stanovení základních mezd pro některé skupiny a kategorie pracovníků.

(2) Kvalifikační katalogy vydávají a tarifní mzdy a příplatky, popřípadě jejich části stanoví

a) federální ústřední orgány v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí pro organizace řízené federálními ústředními orgány,

b) ústřední orgány České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí a s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí pro organizace řízené ústředními orgány republik.

(3) K prohloubení závislosti tarifních mezd jednotlivců na dlouhodobé výkonnosti, kvalitě a hospodárnosti práce, na odborných předpokladech a schopnostech pro výkon práce a na délce zaměstnání mohou organizace používat tarifních mezd v rozpětí nebo osobního ohodnocení podle zásad stanovených federálním ministerstvem práce a sociálních věcí.

§ 20

Soustava mzdových forem

(1) O použití mzdových forem rozhodují organizace; přitom postupují podle ustanovení § 111 až 113 zákoníku práce, ustanovení této vyhlášky a podle ostatních předpisů o odměňování.

(2) Organizace používají mzdových forem tak, aby působily k dosahování co nejlepších výsledků práce každého jednotlivce nebo kolektivu pracovníků a tím zabezpečovaly plnění úkolů organizace. Pracovníkům lze poskytovat mzdu jen za výsledky práce, které významně ovlivňují a za které odpovídají. K tomu organizace provádějí pravidelné rozborů účinnosti mzdových forem a podle jejich výsledků je přizpůsobují změnám v technicko-organizační úrovni pracovního procesu a potřebám technického a organizačního rozvoje. Jestliže mzdová forma nepůsobí žádoucím směrem nebo není-li v souladu s ustanoveními o usměrňování mzdových prostředků, organizace ji upraví nebo nahradí jinou mzdovou formou.

(3) Pro stimulačně účinné používání jednotlivých mzdových forem vytvářejí organizace potřebné předpoklady, zejména soustavu norem, normativních podkladů, ukazatelů a kritérií, které umožní v souladu s plánem stanovit úkoly jednotlivým pracovníkům a kolektivům v množství, kvalitě a hospodárnosti práce, kontrolovat a hodnotit jejich plnění. Při stanovení norem spotřeby práce postupují organizace podle ustanovení § 114 zákoníku práce a dalších předpisů.

(4) Jednotlivých mzdových forem, s výjimkou podílů na hospodářských výsledcích, může být podle podmínek a zaměření použito jako individuálních nebo kolektivních. Kolektivní mzdové formy lze použít tam, kde organizace a dělba práce vyžadují úzkou součinnost a spolupráci pracovního kolektivu, kde výsledky práce jsou bezprostředně závislé na spolupráci jednotlivých členů kolektivu. Podíl jednotlivců na kolektivním výdělku se stanoví předem určeným způsobem.

(5) Při používání jednotlivých mzdových forem postupuje organizace tak, aby za tytéž pracovní výsledky nebyla pracovníkovi poskytnuta mzda vícekrát.

(6) Použité mzdové formy nesmějí vést k ohrožení bezpečnosti a zdraví pracujících.

§ 21

Časová mzda

(1) Časové mzdy se použije zejména na pracovištích, kde

a) od pracovníka se vyžaduje podle charakteru práce především samostatnost, přesnost, osobní iniciativa nebo

b) od pracovníka se požadují výsledky práce vyjádřené zejména ukazateli kvality a hospodárnosti nebo

c) vysoký stupeň dělby práce, organizace výroby a práce vyžadují stálost výkonu a úzkou spolupráci celého pracovního kolektivu, popřípadě kde výkon je určen chodem výrobního zařízení, nebo

d) různorodost a časté střídání pracovních činností neumožňují předem spolehlivě a hospodárně stanovit pracovní postup a požadované pracovní výsledky nebo je spolehlivě zjišťovat a kontrolovat.

(2) Požadovanou výkonnost pracovníků, množství, kvalitu a hospodárnost práce zabezpečuje organizace především kvalitní přípravou výroby a práce, vymezením pracovní náplně a úkolů jednotlivcům a kolektivům, přímým řízením práce a kontrolou plnění pracovních úkolů a dále diferenciací mzdy podle kritérií dlouhodobé výkonnosti a poskytováním prémie, popřípadě výkonnostních odměn.

(3) Poskytovat současně prémie a výkonnostní odměnu lze jen podle směrnice vydaných příslušným ústředním orgánem.

§ 22

Úkolová mzda

(1) Úkolové mzdy se použije zejména na pracovištích, kde charakter práce umožňuje předem hospodárně stanovit pracovní postup a normy spotřeby práce, kontrolovat množství a kvalitu práce a spotřebu pracovního času a kde pracovníci významně ovlivňují kvantitativní výsledky práce.

(2) Typ úkolové mzdy se určuje v závislosti na kvalitě norem spotřeby práce, ovlivnitelnosti jejich plnění, účelné mzdové diferenciaci a zajištění žádoucího mzdového vývoje. Úkolové mzdy s přímou závislostí lze použít pro práce, při nichž se používá vzájemně vyvážených norem spotřeby práce vyjadřujících nutnou spotřebu času na výrobu, a to u prací, kde plnění norem spotřeby práce je převážně ovlivňováno úsilím pracovníků. Na pracovištích, kde je mimořádný zájem na dosažení určitého stupně výkonnosti a kde se používá kvalitních norem spotřeby práce, lze uplatnit progresivní úkolovou mzdu. O jejím použití rozhoduje na návrh organizace nadřízený orgán. V ostatních případech organizace zpravidla použije typu úkolové mzdy, při kterém výdělek pracovníka roste pomaleji než plnění norem spotřeby práce.

(3) Akordní úkolové mzdy lze použít tam, kde se na základě normativních podkladů stanoví souhrnné normy spotřeby práce a souhrnné akordní sazby pro ucelený úsek (etapu, jednotku) prací a pro delší časové období.

(4) Kvalitu a hospodárnost práce zabezpečuje organizace především přímým řízením a kontrolou práce, chodem výrobního zařízení, diferenciací úkolové mzdy podle kvalitativních hledisek a poskytováním premii, popřípadě výkonnostních odměn.

§ 23

Podílová mzda

(1) Podílové mzdy lze použít zejména v organizacích, které převážně poskytují služby pro obyvatele, a to na pracovištích, kde pracovník samostatně organizuje svou práci a určuje využití pracovní doby.

(2) Výše podílové mzdy se určuje zásadně podílem z dosažených tržeb. Přitom se vychází z plánovaného výdělku odpovídajícího složitosti a obtížnosti práce a organizačně technickým a ekonomickým podmínkám pracoviště.

(3) Podílové mzdy lze použít pouze podle směrnice vydaných příslušným ústředním orgánem. O použití podílové mzdy v organizaci rozhoduje na návrh organizace nadřízený orgán.

§ 24

Smíšená mzda

Smíšené mzdy lze použít zejména na pracovištích, kde není možné jednoznačně určit pracovní postup a normy spotřeby práce, popřípadě kde pracovní výsledky jsou vedle úsilí pracovníků závislé na jiných činitelích, jejichž působení nelze předvídat a spolehlivě předem vymezit.

§ 25

Prémie

(1) Prémie lze poskytovat za výsledky práce určené předem měřitelnými a kontrolovatelnými technickými a ekonomickými ukazateli, které pracovníci významně ovlivňují a za které odpovídají. Při stanovení ukazatelů vychází organizace zejména z normativních podkladů o spotřebě práce, nákladech na výrobu a kvalitě výrobků.

(2) Poskytování premii se upravuje premiovými řády, v nichž se vymezí zejména účel premiování, okruh premiovaných pracovníků, ukazatele a podmínky premiování a výše a průběh premie v závislosti na plnění ukazatelů.

(3) Výši premie určí organizace v závislosti na plnění ukazatelů předem tak, aby prémie napomáhala přijímání náročných úkolů v plánu a jejich splnění a výrazně postihovala pracovníky při nesplnění uložených úkolů. Výše a průběh premie musí být úměrné pracovnímu výkonu a ekonomickému přínosu práce a napomáhat žádoucí diferenciaci mezd.

(4) Prémii vypočítanou podle splnění ukazatelů lze po zhodnocení předem stanovených podmínek, vyjadřujících zejména kvalitu a hospodárnost práce a zásluhy o technickoorganizační rozvoj, v předem stanoveném rozsahu zvýšit nebo snížit.

(5) Při splnění ukazatelů a podmínek je organizace povinna prémie vyplatit; při omezení prostředků na výplatu z důvodů uvedených v § 37 odst. 1 může výplatu premii odložit na nezbytně nutnou dobu, nejdéle však na dobu šesti měsíců.

(6) Změny premiových řádů se zpětnou platností a výjimky z jejich ustanovení nejsou přípustné.

§ 26

Odměny

(1) Za výsledky práce, které pracovníci významně ovlivnili a za které odpovídají, popřípadě za jiné výjimečné zásluhy lze poskytovat odměny, a to

a) odměny za úspěšné a iniciativní plnění pracovních úkolů v požadovaném rozsahu a kvalitě (výkonnostní odměny),

- b) odměny za zvlášť úspěšné splnění významných pracovních úkolů, mimořádné práce nebo za jiné výjimečné zásluhy (mimořádné odměny),
- c) peněžité odměny za výsledky dosažené na základě rozvoje iniciativy pracujících,
- d) jiné druhy odměn podle zvláštních předpisů vydaných ústředními orgány.⁸⁾

[2] Podmínky poskytování odměn určí organizace ve směrnici; v nich zejména vymezí účel poskytování odměn, okruh odměňovaných pracovníků, úkoly a kritéria, k jejichž splnění se přihlédne při stanovení výše odměny a odpovědnost za vyhodnocení splnění úkolů a kritérií a stanovení odměny. Při stanovení úkolů a kritérií se vychází zejména z obsahu práce (činnosti) a rozsahu odpovědností pracovníků.

[3] Výši odměny určuje příslušný vedoucí po zhodnocení dosažených výsledků práce. Odměna musí být úměrná pracovnímu výkonu a ekonomickému přínosu práce a musí napomáhat žádoucí diferenciaci mezd.

[4] Po přiznání odměny je organizace povinna zabezpečit její výplatu; při omezení prostředků na výplatu z důvodů uvedených v § 37 odst. 1 může výplatu odměny odložit na nezbytně nutnou dobu, nejdéle však na dobu šesti měsíců.

§ 27

Krácení prémie a odměn

Je-li výše prémie (§ 25) nebo odměny (§ 26) určena v závislosti na základní (tarifní) mzdě a nepracoval-li pracovník po část období, za které se prémie nebo odměna poskytuje, krátí se částka, která by se pracovníku jinak poskytla, úměrně k době, po kterou nepracoval. Pracovníku odměňovanému měsíční mzdou, jemuž se při překážce v práci kratší než jedna směna poskytuje náhrada mzdy ve výši poměrné části měsíční základní mzdy,⁹⁾ se však výše prémie nebo odměny podle předchozí věty nekrátí.

§ 28

Podíly na hospodářských výsledcích

[1] Hospodářské organizace mohou poskytovat pracovníkům podíly na hospodářských výsledcích dosažených za roční období.

[2] Organizace stanoví počátkem roku předpokládaný objem prostředků na podíly a ukazatele charakterizující hospodaření a rozvoj organizace, popřípadě jejich útvarů; splněním ukazatelů podmíní výplatu podílů a jejich rozdělení mezi útvary organizace.

[3] Celková výše prostředků na podíly se stanoví na základě zhodnocení a schválení hospodářských výsledků organizace za uplynulý rok. Poskytnutí podílů v organizaci vyžaduje souhlas nadřízeného orgánu.

[4] Na podíly lze poskytnout zálohu nejdříve po zhodnocení hospodářských výsledků za tři čtvrtletí roku, lze-li důvodně předpokládat příznivé hospodářské výsledky za celý rok. Poskytnutí zálohy vyžaduje souhlas nadřízeného orgánu.

[5] Výše podílů na hospodářských výsledcích se určí jednotlivým pracovníkům diferencovaně podle míry jejich individuálních pracovních výsledků a délky zaměstnání v organizaci, popřípadě podle dalších hledisek vyjadřujících zásluhy o dlouhodobý rozvoj organizace. Nejméně polovina objemu prostředků určených na výplatu podílů se přitom rozdělí podle výdělků pracovníků.

[6] Podmínky pro poskytování podílů určí organizace na základě směrnic vydaných ústředním orgánem.

§ 29

Ministerstva práce a sociálních věcí a nadřízené orgány mohou v odůvodněných případech stanovit maximální výši (limit) prémie, odměn a podílů na hospodářských výsledcích.

§ 30

Příplatky, doplatky a naturální požitky

Organizace mohou poskytovat pracovníkům příplatky a doplatky ke mzdě, popřípadě náhrady mzdy a jako součást mzdy naturální požitky jen na základě předpisů vydaných příslušným ústředním orgánem.

§ 31

Odměňování prací konaných mimo pracovní poměr

Při odměňování pracovníků činných na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr (§ 232 a násl. zákoníku práce) postupuje organizace podle mzdových předpisů, které platí pro odměňování stejných nebo obdobných prací v pracovním poměru, pokud výše odměny není stanovena zvláštním předpisem.¹⁰⁾

ČÁST ČTVRTÁ

MZDOVÁ KONTROLA

§ 32

[1] Provádění mzdové politiky musí být spojeno se soustavným sledováním vývoje mezd a

⁸⁾ Např. vyhláška č. 159/1970 Sb., o poskytování odměn při významných pracovních a životních výročích.

⁹⁾ § 31 odst. 6 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

¹⁰⁾ Např. vyhláška č. 91/1966 Sb., o odměňování některých prací konaných mimo pracovní poměr.

plánovitou kontrolou dodržování ustanovení této vyhlášky a ostatních předpisů o odměňování. Je proto povinností

a) organizací sledovat a vyhodnocovat plnění plánu mezd a kolektivních smluv, účinnost mzdové soustavy, kontrolovat dodržování obecně závazných mzdových předpisů a ostatních předpisů o odměňování pracovníků v pracovněprávních vztazích, provádět opatření k nápravě zjištěných nedostatků a prověřovat jejich plnění a o výsledcích a závěrech ze své kontrolní činnosti podávat zprávy nadřízenému orgánu;

b) nadřízených orgánů, které řídí přímo organizace, kontrolovat, zda organizace dodržují závazné limity a zdroje na odměňování, obecně závazné mzdové předpisy a ostatní předpisy o odměňování pracovníků v pracovněprávních vztazích, sledují a vyhodnocují účinnost mzdové soustavy, provádět opatření k nápravě zjištěných nedostatků a prověřovat jejich plnění; stanovit zaměření a prověřovat rozsah a účinnost kontrolní činnosti podřízených organizací, koordinovat a usměrňovat tuto činnost, hodnotit výsledky z kontrolní činnosti vlastní i podřízených organizací a podávat o tom zprávy jejich nadřízenému orgánu;

c) ostatních nadřízených orgánů a ústředních orgánů vykonávat vůči organizacím kontrolu v rozsahu uvedeném v písmenu b) a kontrolovat, jak orgány v oborech jejich působnosti plní povinnosti uvedené v písmenu b), a to zejména v případech nežádoucího vývoje mezd; koordinovat a usměrňovat kontrolní činnost organizací a orgánů, organizovat instruktáže kontrolních pracovníků, hodnotit výsledky z kontrolní činnosti vlastní i podřízených orgánů a organizací a podávat o tom zprávy příslušnému ministerstvu práce a sociálních věcí.

(2) Nadřízené orgány zajišťují kontrolu dodržování obecně závazných mzdových předpisů a ostatních předpisů o odměňování pracovníků v pracovněprávních vztazích tak, aby kontrola byla provedena nejméně jednou za tři roky v každé organizaci.

(3) Federální ministerstvo práce a sociálních věcí a ministerstva práce a sociálních věcí republik v rozsahu své působnosti metodicky řídí a usměrňují kontrolní činnost v oblasti mezd, projednávají s ústředními orgány plány a zaměření jejich kontrolní činnosti, kontrolují v ústředních orgánech plnění úkolů při řízení a provádění mzdové politiky, v jejich podřízených orgánech a organizacích dodržování obecně závazných mzdových předpisů a ostatních předpisů o odměňování

pracovníků v pracovněprávních vztazích a plnění povinností spojených se mzdovou kontrolou, organizují provádění tematických prověrek a zpracovávají informace o výsledcích mzdové kontroly pro potřeby ústředních orgánů.

(4) Orgány provádějící mzdovou kontrolu jsou při výkonu své funkce oprávněny zejména

a) vyžadovat potřebné doklady a informace a vytvoření ostatních podmínek pro výkon kontroly,

b) projednávat výsledky kontrol s odpovědnými pracovníky organizací nebo jejich nadřízených orgánů,

c) požadovat provedení opatření k nápravě zjištěných nedostatků, popřípadě taková opatření ukládat;

d) požadovat podle příslušných předpisů uložení opatření vůči odpovědným pracovníkům organizací nebo jejich nadřízených orgánů, popřípadě taková opatření ukládat.

(5) Orgány provádějící mzdovou kontrolu se řídí při plnění povinností vyplývajících z předcházejících ustanovení zásadami schválenými vládou.¹¹⁾

§ 33

Banka v rámci plnění svých ekonomických funkcí

a) spoluúčastní se na zabezpečování vývoje mezd podle záměrů státního plánu uplatňováním svých ekonomických nástrojů (úvěru, úroku); jímí ovlivňuje výši celkových zdrojů organizací a tím i vývoj zdrojů na odměňování,

b) kontroluje následně, zda hospodářské a příspěvkové organizace dodržují závazný limit; zjistí-li, že organizace výrazněji překračuje závazný limit, požádá nadřízený orgán organizace, aby jí oznámil opatření, která provedl podle § 16; v závažných případech překročení požádá tento orgán o zavedení měsíční kontroly dodržení závazného limitu podle § 16 odst. 2 písm. b) a uplatní vůči organizaci úvěrové a úrokové sankce,

c) uvolní organizaci mzdové prostředky jen ve stanoveném rozsahu, požádá-li ji o to nadřízený orgán organizace (§ 16 odst. 2 písm. c)),

d) poskytne organizaci, která nemá na svém účtě u banky dostatek prostředků, na její žádost úvěr na mzdy, a to popřípadě jen do výše úhrnu mezd a ostatních plnění zaručených podle § 37 odst. 1; je-li ohrožena návratnost úvěru na mzdy, poskytne banka tento úvěr na finančně krytou záruku nadřízeného orgánu, popřípadě jiného orgánu,

¹¹⁾ Zásady k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě schválené usnesením vlády ČSSR č. 3/1975 (č. 5/1975 Sb.), usnesením vlády ČSR č. 60/1975 (č. 40/1975 Sb.), usnesením vlády SSR č. 175/1975 (č. 77/1975 Sb.).

- e) může organizací, která jí neoznámila do konce období, za něž se hodnotí dodržení závazných limitů, ukazatele potvrzeného plánu mezd (§ 7 odst. 3), uvolnit mzdové prostředky jen ve výši úhrnu mezd a ostatních plnění zaručených podle § 37 odst. 1.

ČÁST PÁTÁ

PŘEDPISY O ODMĚŇOVÁNÍ

§ 34

(1) Obecně závazné mzdové předpisy vydávají na základě zákonného zmocnění¹²⁾

- federální ministerstvo práce a sociálních věcí, popřípadě v rozsahu a za podmínek s ním dohodnutých jiný ústřední orgán, pro odměňování pracovníků v povoláních (pracovních činnostech) vyskytujících se v oboru působnosti více ústředních orgánů; federální ministerstvo práce a sociálních věcí vydává dále předpisy o mzdových tarifech a příplatcích, usměrňování mzdového vývoje a o mzdové kontrole,
- ostatní federální ústřední orgány v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí pro odměňování pracovníků organizací v jejich oboru působnosti,
- ústřední orgány České socialistické republiky a ústřední orgány Slovenské socialistické republiky pro odměňování pracovníků organizací v jejich oboru působnosti a organizací řízených národními výbory¹³⁾ v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí republiky.

(2) Nejsou-li předpisy uvedené v odst. 1 písm. b) a c) vyhlášeny v plném znění ve Sbírce zákonů ani uveřejněny v plném znění v ústředních věstnících České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, zasílají je ústřední orgány též ministerstvům práce a sociálních věcí, Ústřední radě odborů a příslušným ústředním výborům odborových svazů.

§ 35

(1) Ústřední orgány, popřípadě nadřízené orgány vydávají podle potřeby v souladu s ustanoveními této vyhlášky a ostatními obecně závaznými mzdovými předpisy a k jejich jednotnému provádění zásady, směrnice, nebo metodické pokyny zaměřené zejména na zabezpečení ekonomické

účinnosti mzdových soustav nebo jejich částí (katalogů, mzdových forem apod.) a na zajištění zá-
dávajícího ekonomického vývoje.¹³⁾

(2) Organizace vydávají prémievé řády (§ 25) a směrnice pro poskytování odměn (§ 26) a pro používání mzdových forem v souladu s obecně závaznými mzdovými předpisy a ostatními předpisy o odměňování.

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 36

Organizace mohou poskytovat mzdy a ostatní plnění uvedené v § 2 pouze osobám, které jsou k ní v pracovněprávním nebo obdobném vztahu.

§ 37

(1) Při omezení práva organizace disponovat s prostředky podle § 16 odst. 2 písm. c) a odst. 3 nebo při nedostatku prostředků organizace na jejím účtě u banky se jednotlivým pracovníkům zaručuje v příslušných termínech výplata

- mezd a náhrad mzdy uvedených v § 2 odst. 1 č. 1 písm. a) až d),
- prémii a odměn, jejichž výplata je zaručena obecně závazným mzdovým předpisem,
- odměn přiznaných učňům v období odborného rozvoje, které odpovídají mzdám a náhradám mzdy uvedeným v písm. a) a b),
- odměn a jejich náhrad a dalších plnění uvedených v § 2 odst. 1 č. 2.

(2) K umožnění výplaty ostatních premií a odměn, které nejsou zaručeny podle odst. 1 písm. b), a to zejména ve vnitropodnikových útvarech, které splnily úkoly plánu, může nadřízený orgán zvýšit jednotlivým organizacím úhrn prostředků na výplatu zaručených mezd a ostatních plnění podle předcházejícího odstavce nejvýše o 7 %. O diferencovaném rozdělení částky zvýšení mezi jednotlivé pracovníky a kolektivy rozhoduje organizace způsobem dohodnutým v kolektivní smlouvě, a není-li kolektivní smlouva uzavřena, rozhodne organizace v dohodě s příslušným odborovým orgánem.

§ 38

Vyžadují-li to závažné důvody, může o výjimkách z jednotlivých ustanovení první až čtvrté

¹²⁾ § 43 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev.

¹³⁾ § 271 zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.) a § 88 zákona o národních výborech (úplné znění č. 27/1972 Sb. a č. 28/1972 Sb.).

Části této vyhlášky rozhodnout federální ministerstvo práce a sociálních věcí, popřípadě v dohodě s ním příslušné ministerstvo práce a sociálních věcí republiky. Výjimky týkající se projektových a inženýrských organizací a organizací výzkumné a vývojové základny se projednají s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj, popřípadě s příslušným ministerstvem výstavby a techniky republiky.

§ 39

Při přípravě, vydávání a provádění zásadních mzdových opatření postupují organizace v souladu s předpisy, které upravují účast odborových orgánů na úrovni organizace v oblasti odměňování;¹⁴⁾ nadřazené a ústřední orgány postupují v dohodě s příslušnými odborovými orgány.

§ 40

[¹⁾ Zrušují se:

1. vyhláška č. 158/1970 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a o zásadách odměňování práce, ve znění vyhlášky č. 185/1971 Sb.,
2. vyhláška č. 201/1968 Sb., o poskytování odměn pracovníkům rozpočtových organizací.

[²⁾ Výjimky, popřípadě odchylky z ustanovení vyhlášky uvedené v předcházejícím odstavci pod č. 1 pozbývají platnosti. Nároky a povinnosti podle uvedené vyhlášky vzniklé do 31. prosince 1975 se však posuzují podle ní.

§ 41

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Stancel v. r.

¹⁴⁾ § 123 zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.) a usnesení IV. všeodborového sjezdu o závodních výborech základních organizací ROH se změnami a doplňky provedenými usnesením celostátní všeodborové konference z roku 1965 (příloha k zákoníku práce).

158

VYHLÁŠKA

předsedy Státní banky československé

ze dne 28. listopadu 1973

o poskytování úvěrů

Předseda Státní banky československé stanoví podle § 7 odst. 5 písm. a) zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé:

ČÁST PRVNÍ

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Státní banka československá (dále jen „banka“) organizuje a provádí úvěrovou činnost v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství a měnovým plánem československé socialistické republiky tak, aby pomocí úvěru aktivně napomáhala k realizaci záměrů a cílů státní hospodářské politiky a k upevňování měnové stability. Spolu s organizacemi a jim nadřízenými orgány kontroluje, zda úvěr přispívá k zabezpečení celospolečenských zájmů.

§ 2

(1) Tato vyhláška upravuje poskytování úvěrů státním hospodářským organizacím, organizacím zahraničního obchodu, družstevním organizacím, koncernovým podnikům (koncernovým účelovým organizacím) a mezinárodním hospodářským organizacím, majícím sídlo na území československé socialistické republiky¹⁾ (dále jen „organizace“).

(2) Část první, třetí a čtvrtá této vyhlášky se vztahuje též na národní výbory, peněžní ústavy, hospodářská zařízení společenských organizací a příspěvkové organizace.

§ 3

(1) Zásadní otázky poskytování úvěrů, formy spolupráce a rozsah odpovědnosti při zajišťování efektivního využívání úvěru projednává banka s orgány hospodářského řízení; tyto orgány jsou povinny spolupůsobit k efektivnímu využívání úvěrů a vytvářet k tomuto cíli ve své řídicí činnosti potřebné předpoklady.

(2) Organizace jsou povinny používat úvěry v souladu s platnými právními předpisy a stanove-

nými podmínkami úvěrování a upozorňovat banku na každou změnu v úvěrovaných objektech; orgány hospodářského řízení a organizace spolupracují s bankou při prověřování zajištění úvěru a odstraňování zjištěných nedostatků.

§ 4

(1) Banka poskytuje úvěry v souladu s měnovým plánem československé socialistické republiky (dále jen „měnový plán“), schváleným vládou československé socialistické republiky.

(2) Organizace, orgány středního článku řízení a jiné orgány, určené bankou, předkládají bance potřebné podklady pro plánování úvěrů a projednávají s ní své návrhy.²⁾

(3) Po schválení měnového plánu vládou československé socialistické republiky provádí banka za spolupráce orgánů hospodářského řízení a peněžních ústavů jeho rozpis s cílem zabezpečit po linii banky úkoly a záměry státního plánu rozvoje národního hospodářství a státního rozpočtu federace i republik v plánech organizací.

Podmínky poskytování úvěrů

§ 5

(1) Banka poskytuje organizacím úvěry za předpokladu, že

- a) jde o financování potřeb nezbytných pro efektivní a hospodárné plnění úkolů stanovených státním plánem rozvoje národního hospodářství a jeho rozpisem, jakož i dalších úkolů stanovených v hospodářských plánech,
- b) využívají vlastní zdroje a zdroje od nadřízených orgánů v souladu s platnými právními předpisy,
- c) mají vyrovnaný finanční plán, opírající se o reálnou tvorbu vlastních zdrojů a zdroje od nadřízených orgánů, jehož přijatelnost z hlediska potřeb úvěrování banka potvrdila.

¹⁾ § 389a hospodářského zákoníku.

²⁾ Zákon o národohospodářském plánování.

(2) Banka poskytuje organizacím úvěry i na žádoucí překračování plánovaných úkolů, jakož i na řešení dočasných odchylek od plánu organizace.

(3) Banka poskytuje organizacím úvěry až po prověření jejich návratnosti a efektivnosti.

(4) Banka poskytuje úvěry na účely stanovené touto vyhláškou a zásadami vnitřní a zahraniční bankovní měnové politiky (dále jen „zásady“).³⁾

(5) Úvěry poskytuje banka organizacím, u nichž vznikla potřeba úvěru, a to v rozsahu zajištění úvěrů materiálovými nebo jinými úvěrovatelnými hodnotami, popř. jiným způsobem stanoveným touto vyhláškou.

(6) Banka je oprávněna požadovat jako jednu z podmínek úvěrování, aby materiálové hodnoty, vystavené zvýšenému nebezpečí živelních a jiných škod, byly v odpovídajícím rozsahu zajištěny pojištěním u příslušné státní pojišťovny.

(7) Na poskytnutí úvěru není právní nárok; banka před poskytnutím úvěru zvažuje, zda úvěr poskytne a za jakých podmínek.

§ 6

(1) Banka poskytuje organizacím:

- a) investiční úvěry,
- b) provozní úvěry,
- c) devizové úvěry.

(2) Z úvěrů platí organizace bance, popř. jiným peněžním ústavům úrok ve výši stanovené v zásadách.

§ 7

(1) V případech stanovených bankou se poskytuje úvěr na základě úvěrové smlouvy uzavírané mezi bankou a organizací.

(2) Úvěrové smlouvy se uzavírají písemně.

(3) Úvěrová smlouva je uzavřena, dohodnou-li se banka a organizace o všech podmínkách úvěrové smlouvy.

(4) V úvěrové smlouvě dohodne banka s organizací zejména celkový objem úvěru, podmínky pro jeho poskytování, způsob a časový plán jeho čerpání a splacení, popř. záruky.

(5) V ostatních případech poskytuje banka úvěr podle podmínek, které na žádost organizace o poskytnutí úvěru písemně sdělí organizaci.

Úvěrové sankce a úrokové bonifikace

§ 8

(1) Za účelem odstranění zjištěných nedostatků a jejich předcházení je banka oprávněna uplatnit

úvěrové sankce u organizací, které neplní závazné úkoly a závazné limity státního plánu rozvoje národního hospodářství, porušují celospolečenské zájmy, nedodržují podmínky úvěrové smlouvy, popř. písemně oznámené podmínky, jakož i v dalších případech stanovených v zásadách; přitom spolupracuje s jejich nadřazenými orgány.

(2) V případech stanovených v odstavci 1 je banka oprávněna:

- a) zvýšit úrokové sazby z úvěrů,
- b) požadovat splacení úvěrů před lhůtou splatnosti,
- c) vyloučit z úvěrování objekty, které nezajišťují návratnost úvěrů,
- d) omezit objem poskytovaných úvěrů,
- e) odmítnout poskytování úvěrů,
- f) uplatnit další sankce podle zásad.

(3) V případě, že návratnost úvěru z prostředků úvěrované organizace není předem zaručena, požaduje banka od organizace záruku nadřazeného orgánu za finanční krytí úvěru.

(4) Výjimečně poskytuje banka úvěry, jejichž návratnost z prostředků úvěrovaných organizací není předem zaručena, se státní zárukou poskytovanou podle zvláštních předpisů.

(5) Ke zvýšení zájmu organizací o zvyšování efektivnosti a k podpoře dalších cílů stanovených v zásadách poskytuje banka organizacím úrokové bonifikace za podmínek stanovených v zásadách.

ČÁST DRUHÁ

ÚVĚROVÁNÍ ORGANIZACÍ

Investiční úvěry

§ 9

Banka poskytuje organizacím:

- a) účelový investiční úvěr,
- b) překlenovací investiční úvěr.

§ 10

(1) Účelový investiční úvěr poskytuje banka organizacím na pořízení nových základních prostředků, na rekonstrukce, modernizace, nástavby a přístavby dosavadních základních prostředků, na nákup základních prostředků a na předměty získané po vyřešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky a zařazované do základních prostředků, popř. výjimečně i na další investice, projektové práce a další investiční potřeby.

(2) Na racionalizační a obdobné efektivní investice a na podnikovou bytovou výstavbu posky-

³⁾ § 4 zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé.

tuje banka účelový investiční úvěr při zvýhodněných úvěrových podmínkách.

§ 11

Účelový investiční úvěr poskytuje banka organizacím za předpokladu, že jsou dodrženy závazné úkoly a limity státního plánu investiční výstavby a jeho rozpisu, prokázána efektivnost investic,⁴⁾ splněny podmínky pro financování⁵⁾ a zajištěna návratnost tohoto úvěru.

§ 12

Bytovým družstvům poskytuje banka účelový investiční úvěr na bytovou výstavbu, popř. na další potřeby, nestačí-li členské podíly, popř. jiné zdroje podle zvláštních předpisů, a je-li zajištěna návratnost tohoto úvěru.

§ 13

Překlenovací investiční úvěr poskytuje banka organizacím k překlenutí časového nesouladu mezi potřebou a tvorbou zdrojů na investice (ve fondu výstavby, popř. ve fondu drobných podnikových investic) v rámci kalendářního roku, popř. i na dobu přesahující kalendářní rok, nejdéle však na dobu dvanácti měsíců ode dne poskytnutí úvěru.

Provozní úvěry

§ 14

(1) Banka poskytuje organizacím:

- a) úvěr na pohledávky za odběrateli v tuzemsku a v zahraničí,
- b) úvěr na zásoby (sezónní a dočasné zásoby a jiné zásoby),
- c) úvěr na nevyfakturované práce a dodávky,
- d) úvěr na zařízení stavenišť,
- e) úvěr na sezónní náklady a náklady příštích období,
- f) dlouhodobý úvěr na oběžné prostředky,
- g) úvěrové výpomoci.

(2) Jiné provozní úvěry poskytuje banka organizacím v případech stanovených v zásadách, popř. se souhlasem předsedy banky.

(3) Organizace mohou získat provozní úvěr, pokud nejsou podle platných právních předpisů⁶⁾ povinny krýt příslušné potřeby z vlastních zdrojů, stálých pasív, popř. jiným způsobem.

§ 15

(1) Úvěr na pohledávky za odběrateli v tuzemsku poskytuje banka organizacím do dne, kdy má být úhrada pohledávky připsána na jejich účet v bance.

(2) Odděleně od úvěru na pohledávky za odběrateli v tuzemsku poskytuje banka organizacím úvěr na pohledávky za odběrateli v zahraničí.

§ 16

(1) Banka poskytuje organizacím úvěr na zásoby (sezónní a dočasné zásoby a trvale se obracející potřebné zásoby), pokud jsou potřebné k plnění plánovaných úkolů a organizace zajišťuje jejich efektivní využívání. Banka poskytuje tento úvěr na zaplacené zásoby, popř. na zaplacení dosud nezaplacených zásob.

(2) Ve výjimečných případech banka úvěruje žádoucí nadplánové zásoby se zajištěným odbytem, popř. nepotřebné zásoby po dobu potřebnou k jejich likvidaci podle likvidačního plánu, který s ní organizace dohodnou.

§ 17

(1) Banka poskytuje organizacím úvěr na nevyfakturované práce a dodávky na plánovanou měsíční hodnotu prací na dodávkách pro investiční výstavbu a dlouhodobou údržbu, popř. hodnotu geologických prací; odděleně poskytuje úvěr na práce nezahrnuté do měsíční splátky.

(2) Banka poskytuje organizacím úvěr na sezónní náklady a vybrané náklady příštích období uvedené v zásadách.

(3) Banka poskytuje organizacím úvěr na zařízení stavenišť podle vývoje zůstatkové hodnoty zařízení stavenišť s přihlédnutím k případným splátkám investorů.

§ 18

Dlouhodobý úvěr na oběžné prostředky poskytuje banka organizacím, pokud jim na trvale se obracející potřebné zásoby, vybrané náklady příštích období a zařízení stavenišť neposkytuje úvěry podle § 16 a 17.

§ 19

(1) Banka poskytuje organizacím k překlenutí jejich dočasných finančních potíží tyto úvěrové výpomoci:

⁴⁾ Výnos č. 3 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj z 11. 3. 1975 o zásadách hodnocení efektivnosti investic.

⁵⁾ § 11 a 12 vyhlášky č. 152/1975 Sb., o financování reprodukce základních prostředků.

⁶⁾ Směrnice federálního ministerstva financí o financování oběžných prostředků reg. v částce 35/1975 Sb.

- a) úvěr na pohledávky za odběrateli po lhůtě splatnosti,
- b) platební úvěr,
- c) úvěr na mzdy,
- d) překlenovací provozní úvěry.

[2] Nejzazší lhůta pro úvěrování pohledávek za odběrateli po lhůtě splatnosti se stanoví s přihlédnutím k vývoji platební situace v národním hospodářství.

[3] Platební úvěr poskytuje banka organizacím na přímou úhradu plateb dodavatelům.

[4] Úvěr na mzdy poskytuje banka organizacím na výplatu mezd; úvěr neposkytuje na daň ze mzdy a na podíly na hospodářských výsledcích.

[5] Překlenovací provozní úvěry poskytuje banka organizacím na překlenutí časového nesouladu v plánované tvorbě zdrojů ve fondech použitelných na krytí provozních potřeb, popř. při přechodném nedodržování plánovaných dotací do těchto fondů, pokud se nedostatek zdrojů odstraní nejpozději do konce roku, ve kterém byl tento úvěr poskytnut.

§ 20

Při poskytování provozních úvěrů banka používá zejména těchto metod:

- a) úvěrování podle stavu na prostých úvěrových účtech,
- b) úvěrování podle obrátu na zvláštních úvěrových účtech,
- c) kontokorentního úvěrování.

Devizové úvěry

§ 21

Na dovoz strojů a zařízení pro investiční výstavbu, popř. na další potřeby poskytuje banka organizacím devizový překlenovací úvěr, pokud jim nebylo uvolněno okamžitě použitelné devizové krytí a použití dodavatelského zahraničního úvěru je méně výhodné než devizový překlenovací úvěr.

Úvěrování koncernů, koncernových podniků a koncernových účelových organizací

§ 22

[1] Banka poskytuje úvěry na centralizované zajištěné potřeby a činnosti přímo koncernu; koncernovým podnikům a koncernovým účelovým organizacím poskytuje banka úvěry na potřeby a činnosti, při jejichž zajišťování vystupují v souladu se statutem koncernu vlastním jménem.

⁷⁾ Fondy dlouhodobého úvěru ve výrobním družstevnictví, sdružených prostředků bytových družstev a vzájemného financování rozvoje ve spotřebním družstevnictví.

[2] Úvěrování koncernů, koncernových podniků a koncernových účelových organizací dohodne banka s koncernem.

ČÁST TŘETÍ

ÚVĚROVÁNÍ HOSPODÁŘSKÝCH ZAŘÍZENÍ SPOLEČENSKÝCH ORGANIZACÍ, PŘÍSPĚVKOVÝCH ORGANIZACÍ, NÁRODNÍCH VÝBORŮ A PENĚŽNÍCH ÚSTAVŮ

§ 23

Pro poskytování úvěrů hospodářským zařízením společenských organizací a příspěvkovým organizacím platí ustanovení části druhé přiměřeně.

§ 24

Banka poskytuje národním výborům úvěr na stavby akce Z.

§ 25

[1] Banka poskytuje úvěry peněžním ústavům v souladu se schváleným měnovým plánem.

[2] Podmínky poskytování úvěrů a druhy úvěrů stanoví banka po projednání s příslušným peněžním ústavem.

[3] Banka poskytuje devizovým bankám úvěry na krytí potřeby finančních prostředků, vyplývajících z poskytování úvěrů organizacím na pohledávky v zahraničí, popř. na další provozní potřeby.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 26

[1] Ustanovení o poskytování úvěrů bankou platí obdobně pro poskytování úvěrů organizacím jinými peněžními ústavy, organizacemi nebo orgány, pokud jsou k poskytování úvěrů podle platných právních předpisů nebo na základě pověření banky oprávněny, a to v rozsahu, stanoveném jím bankou.

[2] Při poskytování úvěrů organizacím výrobního, spotřebního a bytového družstevnictví z družstevních centrálních fondů k tomuto účelu zřízených⁷⁾ se postupuje podle podmínek, stanovených družstevními svazy a dohodnutých s bankou.

§ 27

Výjimky z této vyhlášky, zejména pokud jde o mezinárodní hospodářské organizace, povoluje předseda banky.

§ 28

(1) Zrušuje se vyhláška generálního ředitele Státní banky československé č. 105/1966 Sb., o úvěrování socialistických organizací a úrokových sazbách.

(2) Pokud byly podle zrušované vyhlášky povoleny výjimky a budou podle příslušných ustanovení

této vyhlášky podmínky pro jejich přiznání i nadále, je nutno o jejich povolení požádat nejpozději do 30. června 1976, jinak k tomuto dni pozbývají platnosti.

§ 29

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Předseda
Státní banky československé:

Ing. Potáček v. r.

159

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zemědělství a výživy

ze dne 30. prosince 1975

o spolupráci v zemědělství a jejích formách

Federální ministerstvo zemědělství a výživy stanoví podle § 97 odst. 1 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví, v dohodě s federálním ministerstvem financí a Státní arbitráží Československé socialistické republiky:

Úvodní ustanovení

§ 1

Tato vyhláška upravuje náležitosti smluv o spolupráci v zemědělství, postup jejich zpracování a schvalování, podmínky, za nichž mohou být změněny nebo zrušeny; stanoví orgány kooperačních sdružení a společných zemědělských podniků a způsob jejich zřizování, jejich působnost a vztahy mezi nimi a postup při slučování společných zemědělských podniků.

§ 2

Spolupráce v zemědělství se uskutečňuje na základě písemné smlouvy uzavřené v souladu s celospolečenskými potřebami a se zásadami zemědělské politiky a politiky výživy lidu Československé socialistické republiky, a to buď formou, při níž nevzniká nová organizace (kooperační sdružení) nebo formou, při níž se zřizuje nová organizace (společný zemědělský podnik).

Část I

Kooperační sdružení

Smlouva o spolupráci, při níž nevzniká nová organizace

§ 3

Smlouvou o spolupráci, při níž nevzniká nová organizace (dále jen „smlouva o spolupráci“), se zavazují družstva mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi, že k dosažení efektivnějších výsledků hospodaření budou společně plánovat a zajišťovat dohodnutou činnost na úsecích zemědělské výroby a k tomu účelu spojí část svých finančních nebo materiálových prostředků i pracovních sil, popřípadě že si budou v rámci do-

hodnuté činnosti poskytovat výrobky, práce a služby.

§ 4

[1] Smlouva o spolupráci musí obsahovat:

- a) názvy a sídla všech členských organizací kooperačního sdružení;
- b) předmět spolupráce;
- c) ustanovení o orgánech kooperačního sdružení a jeho řízení (o kooperační radě, o provozovatelech, popřípadě o dalších orgánech, o vztazích mezi orgány apod.), popřípadě ustanovení o způsobu řízení kooperačního sdružení a o zabezpečení provozu společné činnosti, není-li se zřetelem na předmět a rozsah této činnosti nutné zřizovat kooperační radu, popřípadě provozovatele;
- d) ustanovení o způsobu plánování činnosti kooperačního sdružení a o koordinaci hospodářských plánů členských organizací s hospodářskými plány kooperačního sdružení;
- e) úpravu účasti členských organizací na společné činnosti, zejména
 - ustanovení o poskytnutí členského podílu formou finančních, popřípadě materiálových prostředků,
 - úpravu materiálové a finanční účasti členských organizací při provádění společné činnosti,
 - ustanovení o tom, zda majetek, který vznikne při společné činnosti kooperačního sdružení, je ve vlastnictví (správě) jednotlivých členských organizací nebo ve spoluvlastnictví členských organizací, popřípadě státu, je-li členem kooperačního sdružení státní organizace,
 - úpravu rozvrhování nákladů a výnosů, popřípadě zisku ze společné činnosti mezi členskou organizací, včetně ustanovení o zřízení fondu výstavby pro potřeby kooperačního sdružení, popřípadě dalších jeho účelových fondů;
- f) ustanovení o zajištění dohodnuté spolupráce potřebným počtem pracovníků, o úpravě pra-

covních podmínek členů, popřípadě pracovníků členských organizací, pověřených pracemi na úseku společné činnosti (zejména jednotné pracovní doby, pracovních režimů) a způsobů jejich odměňování za práci;

- g) ustanovení o zásadách majetkového vypořádání při zániku členství v kooperačním sdružení (§ 7) a při zániku smlouvy (§ 8);
- h) ustanovení o způsobu kontroly plnění smlouvy členskými organizacemi;
- i) ustanovení o důsledcích porušení povinností členskou organizací a způsobech její realizace;
- j) zmocnění členských organizací pro provozovatele (§ 13) v případech, kdy ke splnění smlouvy o spolupráci jsou nutné právní úkony všech členských organizací; pro tyto případy musí smlouva stanovit, jakým způsobem jsou členské organizace z těchto úkonů oprávněny a zavázány.

[²] Smlouva vznikne, došlo-li mezi zúčastněnými organizacemi k dohodě o náležitostech uvedených v odstavci 1.

[³] Kromě těchto podstatných náležitostí uvedených v odstavci 1 smlouva může obsahovat další ustanovení (zejména o druzích a způsobu zpracování a schvalování vnitřních pravidel kooperačního sdružení, o zmocnění kooperační rady k dalšímu prohlubování a rozšiřování účelné spolupráce, o poskytování příspěvků členskými organizacemi k rozvoji společné činnosti apod.).

§ 5

Smlouva o spolupráci se uzavírá zpravidla na neurčitou dobu.

§ 6

[¹] K uzavření smlouvy družstvem je třeba souhlasu členské schůze (sboru zástupců).

[²] K platnosti smlouvy je třeba schválení okresní zemědělské správy. Zúčastní-li se na smlouvě organizace se sídlem ve dvou nebo více okresech, vyžaduje se k platnosti smlouvy její schválení krajskou zemědělskou správou. V případě, že členské organizace zúčastněné na smlouvě mají sídla ve dvou, popřípadě více krajích, je třeba k platnosti smlouvy schválení té krajské zemědělské správy, v jejímž obvodu má sídla převážná část členských organizací.

[³] Zúčastní-li se na smlouvě též státní organizace, musí být orgánem schvalujícím smlouvu předem prokázáno, že s účastí této organizace na smlouvě vyslovil souhlas jí nadřízený orgán.

[⁴] Sdružují-li členské organizace formou členských podílů finanční prostředky, je třeba orgánem schvalujícím smlouvu (odstavce 2 a 3) předložit před jejím schválením souhlas ke sdružení těchto

prostředků pobočkou Státní banky československé podle sídla schvalujícího orgánu.

§ 7

[¹] Ke změně smlouvy je třeba souhlasu všech členských organizací; ustanovení § 6 platí obdobně.

[²] Přistoupí-li nová organizace se souhlasem všech dosavadních členů kooperačního sdružení, aniž by došlo k jiné změně smlouvy, nepostupuje se podle § 6 odst. 2.

§ 8

[¹] Členská organizace může vypovědět jen smlouvu uzavřenou na neurčitou dobu.

[²] Výpovědní lhůta je jednorozhodčí k 1. lednu následujícího roku, nebyla-li ve smlouvě o spolupráci smluvěna lhůta delší.

[³] Členská organizace může být z kooperačního sdružení vyloučena, neplní-li soustavně povinnosti vyplývající ze smlouvy o spolupráci. O vyloučení rozhoduje kooperační rada (§ 12) po schválení příslušnou zemědělskou správou (§ 6 odst. 2). K platnosti takového usnesení kooperační rady se vyžaduje souhlas všech jejích členů s tím, že zástupce vylučované organizace v kooperační radě nehlasuje.

[⁴] Rozhodnutím příslušné zemědělské správy může být, vyžaduje-li to společenský zájem, zrušeno členství některé z organizací kooperačního sdružení; je-li takovou organizací státní organizace, rozhodnutí může být vydáno jen po předchozím vyjádření nadřízeného orgánu této organizace.

[⁵] Organizace, jejíž členství v kooperačním sdružení zaniklo, má právo požadovat, aby s ní bylo provedeno majetkové vypořádání do 6 měsíců po zániku členství.

[⁶] Návrh na majetkové vypořádání s organizací, jejíž členství v kooperačním sdružení zaniklo podle odstavce 1 až 4, zpracuje provozovatel (§ 13) a předloží jej ke schválení kooperační radě.

§ 9

[¹] Smlouva o spolupráci zaniká:

- a) dohodnou-li se na tom všechny členské organizace a vysloví-li souhlas s touto dohodou příslušná zemědělská správa, nebo
- b) rozhodnutím příslušné zemědělské správy o zrušení této smlouvy, není-li další činnost kooperačního sdružení společensky účelná.

[²] Má-li zaniknout smlouva o spolupráci podle odstavce 1 a mezi členskými organizacemi je i státní organizace, postupuje se podle § 8 odst. 4.

[³] Při zániku smlouvy podle odstavce 1 provede se mezi členskými organizacemi majetkové

vypořádání. Nároky členských organizací při zániku kooperačního sdružení se uspokojí podle výše jejich členských podílů, popřípadě podle jiných zásad dohodnutých členskými organizacemi ve smlouvě [§ 4 odst. 1 písm. g)]. Návrh majetkového vypořádání při zániku smlouvy zpracovává provozovatel a schvaluje jej kooperační rada.

§ 10

(1) Členské organizace mají tato práva:

- a) vysílat svého zástupce do kooperační rady a jeho prostřednictvím se účastnit na řízení společné činnosti;
- b) účastnit se na společné činnosti v rozsahu stanoveném ve smlouvě;
- c) účastnit se — prostřednictvím svého zástupce — v kooperační radě schvalování návrhů plánů kooperačního sdružení;
- d) podílet se na výsledcích společné činnosti a uskutečňovat dodávky a odběr výrobků, prací a služeb, a to v rozsahu stanoveném ve smlouvě a podílet se i na hodnocení výsledků této činnosti;
- e) další práva, která vyplývají z této vyhlášky, ze smlouvy a z usnesení kooperační rady.

(2) Členské organizace mají tyto povinnosti:

- a) složit včas a způsobem dohodnutým ve smlouvě členský podíl a v rámci této povinnosti popřípadě soustředit u provozovatele své materiálové prostředky k obstarávání společné činnosti;
- b) schválený plán kooperačního sdružení používat jako závazný podklad pro zpracování svého vlastního výrobně finančního plánu;
- c) poskytovat pro společnou činnost výroby, práce a služby stanovené smlouvou a v prováděcích hospodářských plánech kooperačního sdružení;
- d) přispívat poměrně podle rozsahu účasti na společné činnosti k úhradě nákladů s ní spojených a ve stejném rozsahu se též podílet na úhradě případných ztrát vzniklých v běžném roce z provozu této činnosti a vykazovaných v roční účetní uzávěrce;
- e) sjednat se svými členy, popřípadě pracovníky podmínky k výkonu prací nutných ke splnění společné činnosti s tím, že po dobu pracovní činnosti v kooperačním sdružení jsou členové družstva, popřípadě pracovníci uvolnění z pracovních závazků k vysílající členské organizaci; jejich ostatní práva a povinnosti vyplývající z členského nebo pracovního vztahu k členské organizaci zůstávají nedotčena;
- f) další povinnosti, které vyplývají z této vyhlášky, ze smlouvy a z usnesení kooperační rady.

Orgány kooperačního sdružení

§ 11

Se zřetelem na předmět a rozsah společné činnosti a počet členských organizací v kooperačním sdružení se zpravidla ustavuje kooperační rada a provozovatel, popřípadě další orgány, zejména revizní komise. Pokud ve smlouvě o spolupráci se členské organizace o zřízení těchto orgánů dohodnou, platí pro jejich ustavení, složení, způsob jednání a rozhodování další ustanovení této části vyhlášky.

§ 12

Kooperační rada

(1) Kooperační rada je nejvyšším orgánem členských organizací kooperačního sdružení, který řídí dohodnutou společnou činnost; rozhoduje v nejzávažnějších věcech týkajících se kooperačního sdružení. Kooperační radě přísluší zejména:

- a) jednat a rozhodovat o koncepci rozvoje kooperačního sdružení v souladu s prohlubujícím se procesem specializace a koncentrace zemědělské výroby v členských organizacích;
- b) schvalovat návrhy hospodářských plánů kooperačního sdružení, popřípadě jejich změny;
- c) stanovit jednotný způsob odměňování a celoročně uvolněným vedoucím pracovníkům funkční platy a roční prémie;
- d) schvalovat účetní uzávěrku společné činnosti za běžný rok sestavenou provozovatelem;
- e) schvalovat návrhy na rozdělení nákladů, výnosů a zisku členskými organizacemi, jakož i návrhy na úhradu ztrát vzniklých v běžném roce z provozu společné činnosti; při schvalování návrhu na rozdělení nákladů a výnosů z činnosti kooperačního sdružení přihlíží též k pracovní účasti členů (pracovníků) uvolněných členskými organizacemi pro společnou činnost;
- f) schvalovat vnitrokooperační pravidla (jednací řád, provozní řád apod.);
- g) schvalovat bezodkladně návrh na majetkové vypořádání s organizací, jejíž členství v kooperačním sdružení zaniklo (§ 8);
- h) stanovit — v souladu se smlouvou — způsob postihu jednotlivé členské organizace za porušení povinností a závazků vyplývajících pro ni ze smlouvy;
- i) rozhodovat o vyloučení členské organizace z kooperačního sdružení.

Opatření kooperační rady podle písmene c) a i) jsou platná, vysloví-li s nimi souhlas příslušná zemědělská správa.

(2) Za člena kooperační rady určuje každá členská organizace zástupce (zpravidla svého před-

sedu, popřípadě ředitele) a současně s ním jeho náhradníka, který má stejná práva a povinnosti. V čele kooperační rady je předseda, kterého ze svého středu volí zástupci členských organizací na dobu dohodnutou ve smlouvě.

[³] Schůzi kooperační rady svolává předseda, který řídí též její jednání. Kooperační rada se schází podle potřeby, nejméně však jednou za dva měsíce. Předseda je povinen svolat neprodleně schůzi kooperační rady, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů rady nebo příslušná zemědělská správa (§ 6 odst. 2).

[⁴] K platnému usnesení kooperační rady je třeba jednomyslného rozhodnutí všech jejích členů, pokud tato vyhláška, smlouva o spolupráci, popřípadě jednací řád kooperační rady nestanoví jinak. Usnesení kooperační rady, která jsou v rozporu s právními předpisy, popřípadě se smlouvou o spolupráci, jsou neplatná.

[⁵] Usnesení kooperační rady jsou závazná pro všechny členské organizace i orgány kooperačního sdružení.

[⁶] O jednání kooperační rady se pořizují záznaky s přesným zněním přijatého usnesení; zápis obdrží každá členská organizace a příslušná zemědělská správa (§ 6 odst. 2).

[⁷] Kooperační rada může k plnění svých úkolů řížovat své pomocné orgány.

§ 13

Provozovatel

[¹] Pro zabezpečení provozu společné činnosti členské organizace ustavují ve smlouvě o spolupráci zpravidla jednu z nich jako provozovatele. Bylo-li ve smlouvě dohodnuto provozování dvou i více společných činností, které spolu provozně a místně přímo nesouvisí, mohou být ve smlouvě ustaveni dva nebo více provozovatelů k obstarávání těchto činností. Jednotliví provozovatelé plní práva a povinnosti provozovatele samostatně a odděleně; tím nejsou dotčena jejich práva a povinnosti jako členských organizací.

[²] Provozovatel má právo požadovat od ostatních členských organizací plnění závazků převzatých smlouvou o spolupráci, zejména včasné poskytnutí členských podílů, jakož i zajištění pracovní účasti družstevníků, popřípadě pracovníků členských organizací na společné činnosti a provádět operativní opatření pro plnění schválených hospodářských plánů kooperačního sdružení.

[³] Provozovatel má tyto povinnosti:

a) vypracovat návrhy hospodářských plánů kooperačního sdružení a předkládat je ke schválení kooperační radě; při zpracování návrhů je povinen vycházet z úkolů střednědobých a

prováděcích státních plánů rozepsaných příslušným nadřízeným orgánem na členské organizace kooperačního sdružení;

- b) předkládat kooperační radě ke schválení návrh jednotného způsobu odměňování členů družstev, popřípadě pracovníků uvolněných pro práci v kooperačním sdružení při uplatnění celostátních sborníků norem a normativů spotřeby času, kvalifikačních katalogů a tarifů pro odměňování nepřesahujících úroveň tarifních sazeb platných při zavádění racionálních způsobů odměňování;
- c) odděleně evidovat a spravovat základní prostředky určené pro obstarávání společné činnosti;
- d) používat prostředky uvedené v písm. c) pro účely kooperačního sdružení na základě plánu časového použití strojů schváleného, pro každý rok kooperační radou;
- e) obstarávat společnou činnost, vést tuto činnost odděleně fyzicky a účetně od vlastního provozu, provádět její vyúčtování a předkládat kooperační radě ke schválení návrhy roční účetní uzávěrky společné činnosti;
- f) sjednávat zákonné, popřípadě dobrovolné pojištění související se společnou činností kooperačního sdružení;
- g) zřídit a provozovat pro potřeby kooperačního sdružení fond výstavby, jehož zdrojem budou odpisy ze společně používaných základních prostředků, zůstatková hodnota vyřazených základních prostředků používaných v rámci spolupráce, vlastní zdroje, jakož i příspěvky od členských organizací a dotace a subvence ze státního rozpočtu, popřípadě zřídit další účelové fondy v dohodě s ministerstvem financí republiky;
- h) předkládat včas kooperační radě návrh majetkového vypořádání s organizací, jejíž členství v kooperačním sdružení zaniklo (§ 8);
- i) dodržovat usnesení kooperační rady.

§ 14

Revizní komise

[¹] Je-li podle smlouvy o spolupráci vykonáváno v kooperačním sdružení více činností, které spolu provozně anebo místně přímo nesouvisí, popřípadě je-li činnost sdružení značně rozsáhlá, může kooperační rada zřídit ke kontrole veškeré činnosti kooperačního sdružení revizní komisi. Kooperační rada volí členy revizní komise a stanoví jejich počet.

[²] Za členy revizní komise mohou být voleni členové, popřípadě pracovníci členských organizací, pokud nejsou členy kooperační rady.

Část II

Společné zemědělské podniky

§ 15

Úkoly společných zemědělských podniků

[¹] V souladu s potřebami dalšího rozvoje zemědělské velkovýroby, zejména na úsecích výroby vajec, jatečné drůbeže a jatečných prasat, chovu a výkrmu skotu a na dalších úsecích živočišné výroby, zpracování krmných odpadů a výroby krmiv, specializovaných výrob a služeb v rostlinné a živočišné výrobě, budování, údržby a správy melioračních zařízení, zemědělského stavebnictví, mohou družstva mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi uzavírat písemné smlouvy o zřízení společných zemědělských podniků (dále jen „smlouva“).

[²] Společný zemědělský podnik (dále jen „podnik“) je povinen řádně hospodařit jak v zájmu společnosti, tak i v zájmu členských organizací.

§ 16

Náležitosti smlouvy o zřízení podniku

[¹] Smlouva musí obsahovat:

- a) název a sídlo podniku;
- b) názvy a sídla všech družstev, popřípadě dalších socialistických organizací uzavírajících smlouvu;
- c) předmět činnosti podniku;
- d) ustanovení o orgánech podniku;
- e) ustanovení o zabezpečení činnosti podniku dávkami výrobků, prací a služeb členských organizací;
- f) ustanovení o výši a způsobu poskytování členských podílů, úroků z nich — pokud § 32 nestanoví jinak — a o účelu a rozsahu jejich použití;
- g) ustanovení o zabezpečení pracovních sil pro činnost podniku;
- h) ustanovení o zásadách rozdělování hospodářských výsledků mezi členskými organizacemi a o způsobu úhrady případné ztráty vzniklé z běžného provozu podniku;
- i) ustanovení o způsobu majetkového vypořádání v případě zániku členství v podniku;
- j) ustanovení o důsledcích porušení smluvních povinností a způsob jejich realizace.

[²] Smlouva vznikne, došlo-li mezi členskými organizacemi k dohodě o všech náležitostech uvedených v odstavci 1.

[³] Kromě těchto podstatných náležitostí může smlouva obsahovat další ustanovení (o vnitřní organizaci apod.).

§ 17

Členské organizace, pokud nejsou rozpočtovými a příspěvkovými organizacemi, mohou podniku poskytovat půjčky a příspěvky ve shodě s předmětem jeho činnosti.

§ 18

Schvalovací řízení

[¹] Při přípravě smlouvy poskytuje příslušná zemědělská správa zúčastněným organizacím účinnou pomoc. O účasti družstva na smlouvě rozhoduje členská schůze (sbor zástupců).

[²] K uzavření smlouvy se vyžaduje předchozí souhlas okresní zemědělské správy daný po projednání s okresním národním výborem. Zúčastní-li se na uzavření smlouvy organizace se sídlem ve dvou nebo více okresech, předchozí souhlas dává krajská zemědělská správa, v jejímž obvodu bude sídlo podniku, po projednání s krajským národním výborem. Uzavírá-li smlouvu též státní socialistická organizace, musí být schvalujícímu orgánu předem prokázán souhlas bezprostředně nadřízeného orgánu této organizace.

[³] Má-li podle uzavírané smlouvy dojít ke sdružení finančních prostředků, musí být ve schvalovacím řízení vždy předložen příslušnému ministerstvu zemědělství a výživy republiky souhlas příslušné pobočky Státní banky československé.

[⁴] K platnosti uzavřené smlouvy se vyžaduje, aby ji schválilo ministerstvo zemědělství a výživy republiky.

§ 19

Vznik podniku

Podnik vzniká zápisem do podnikového rejstříku; od toho dne může podnik nabývat práv a zavazovat se.

§ 20

Sloučení podniků

[¹] Dva nebo více podniků se stejným nebo i rozdílným zaměřením svých činností se mohou dohodnout na sloučení v jeden podnik. Ustanovení první věty § 18 odst. 1 platí zde obdobně.

[²] Při slučování podniků se buď ze dvou nebo více podniků ustavuje nový podnik, nebo jeden, popřípadě více podniků vplývá do jednoho ze slučovaných podniků.

[³] K platnosti smlouvy o sloučení podniků je třeba jejího schválení ministerstvem zemědělství a výživy republiky.

[⁴] Podniky slučované do nového podniku zanikají bez likvidace dnem zápisu nového podniku do podnikového rejstříku. Podniky, které vplývají

do jednoho ze slučovaných podniků, zanikají bez likvidace dnem zápisu jejich zániku do podnikového rejstříku.

[⁵] Na nový podnik, popřípadě na podnik, do kterého vplynou jiné podniky, přecházejí dnem stanoveným v odstavci 4 práva a závazky, jakož i veškerý majetek zaniklých podniků.

Práva a povinnosti členských organizací v podniku

§ 21

[¹] Členské organizace mají tato práva:

- a) vysílat zástupce do sboru zástupců;
- b) zúčastnit se činnosti podniku v rozsahu stanoveném smlouvou;
- c) podílet se na odběru výrobků, prací a služeb v rozsahu stanoveném smlouvou;
- d) na úrok z členského podílu a půjček, pokud § 32 nestanoví jinak;
- e) podílet se na rozdělování zisku podniku;
- f) žádat revizní komisi o prošetření závad v činnosti podniku;
- g) vystoupit z podniku.

[²] Členské organizace mají tyto povinnosti:

- a) plnit závazky vyplývající ze smlouvy o zřízení podniku;
- b) složit členský podíl;
- c) podílet se na úhradě případných ztrát vzniklých v běžném roce a vykazovaných v ročních účetních uzávěrkách, a to podle výše svých členských podílů;
- d) uhradit schodek zjištěný při zrušení podniku, nejvýše však částkou nepřevyšující dvojnásobek členského podílu;
- e) plnit usnesení sboru zástupců a představenstva.

Orgány podniku

§ 22

Sbor zástupců

[¹] Sbor zástupců je nejvyšším orgánem podniku; jeho členy jsou zpravidla představitelé družstev, popřípadě u státních členských organizací jejich ředitelé.

[²] Sboru zástupců přísluší:

- a) schvalovat střednědobé a prováděcí hospodářské plány podniku;
- b) projednávat a schvalovat roční hodnocení činnosti podniku;
- c) schvalovat roční uzávěrku podniku, vyúčtování a finanční, popřípadě majetkové vypořádání s členskými organizacemi;

d) schvalovat organizační řád a po předchozím souhlasu příslušného orgánu ROH pracovní řád podniku;

e) schvalovat návrh kolektivní smlouvy;

f) rozhodovat o použití prostředků z ročního výsledku hospodaření;

g) rozhodovat o zvýšení členských podílů, popřípadě o poskytování příspěvků;

h) rozhodovat o způsobu úhrady případných ztrát podniku v běžném roce;

i) přijímat nové organizace za členy podniku a projednávat žádost členské organizace o vystoupení z podniku;

j) volit ze svého středu předsedu, místopředsedu, členy představenstva, revizní komise a po předchozím souhlasu okresní, popřípadě krajské zemědělské správy ustanovovat ředitele podniku a jeho zástupce;

k) přijímat závěry ke zprávám revizní komise, pokud jejich projednání nesvěří představenstvu;

l) rozhodovat o vyloučení členské organizace z podniku;

m) rozhodovat o zrušení podniku a jmenovat likvidátora podniku;

n) rozhodovat o sloučení podniku;

o) rozhodovat o dalších otázkách podniku, jejichž rozhodování si vyhradí.

[³] Každá členská organizace určuje jednoho zástupce do sboru zástupců. V případě, že počet zástupců ve sboru by byl menší než 7, může vyslat každá členská organizace více, avšak stejný počet zástupců.

[⁴] Sbor zástupců svolává jeho předseda podle potřeby, nejméně však jednou do roka, a to písemně alespoň týden předem s určením místa, času a pořadu jednání. Předseda sboru zástupců je povinen svolat sbor zástupců nejpozději do jednoho měsíce, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů sboru zástupců nebo revizní komise, popřípadě ředitel podniku z důvodů náležitých zájmů podniku. Požádá-li o to příslušná okresní, popřípadě krajská zemědělská správa, je předseda rovněž povinen schůzi sboru svolat v uvedené době.

[⁵] Předseda sboru zástupců zve na každou jeho schůzi zástupce příslušné okresní, popřípadě krajské zemědělské správy; na schůzi může zvát též zástupce příslušné pobočky Státní banky československé, popřípadě zástupce dalších zainteresovaných organizací.

[⁶] Sbor zástupců se může platně usnášet — pokud v dalších ustanoveních není stanoveno něco jiného — za účasti nadpoloviční většiny členů; k platnosti jeho usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů. K usnesení o slou-

čení podniku je třeba souhlasu všech členů sboru. Při hlasování přísluší každému členu sboru zástupců jeden hlas; při rovnosti hlasů platí za přijatý návrh, pro nějž hlasoval předseda (v jeho nepřítomnosti místopředseda).

§ 23

Představenstvo

(1) Sbor zástupců volí ze svých členů představenstvo, které vyřizuje záležitosti podniku v období mezi schůzemi sboru zástupců, kromě záležitostí uvedených v § 22 odst. 2. Představenstvo má 3 až 15 členů.

(2) Předsedou představenstva je vždy předseda sboru zástupců. Představenstvo svolává jeho předseda nejméně jednou za dva měsíce, přičemž o způsobu svolání platí ustanovení § 22 odst. 4 obdobně.

(3) Pro usnášení představenstva platí § 22 odst. 6 obdobně.

§ 24

Revizní komise

(1) Revizní komise je kontrolním orgánem podniku a odpovídá pouze sboru zástupců. Revizní komise je nejméně tříčlenná; počet členů revizní komise musí být menší než polovina počtu členů sboru zástupců. Revizní komise volí ze svého středu předsedu, který svolává a řídí jednání.

(2) Funkci v revizní komisi nemohou zastávat členové představenstva. Revizní komise může ke své činnosti přizvat odborné pracovníky podniku, popřípadě z členských organizací; zúčastní-li se této pracovníci schůzí revizní komise, mají pouze hlas poradní.

(3) Revizní komise kontroluje veškerou činnost podniku, zejména výrobní a hospodářskou, dodržování finanční kázně a plnění povinností členských organizací.

(4) O každé revizi, prověrce, popřípadě o přetřetí stížnosti sepiše revizní komise zprávu, v níž uvede zjištěné závady s návrhem na jejich odstranění. Zprávu předloží k projednání sboru zástupců, popřípadě z jeho pověření představenstvu.

§ 25

Ředitel podniku

(1) Ředitel

- a) řídí výstavbu a provozní činnost podniku;
- b) zajišťuje provádění usnesení sboru zástupců (představenstva), dodržování mzdové, finanční a plánovací kázně, předpisů o bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci a ostatních právních předpisů;

c) předkládá sboru zástupců návrhy střednědobých a prováděcích hospodářských plánů podniku a po schválení zajišťuje jejich plnění;

d) předkládá sboru zástupců zprávy o plnění hospodářských plánů podniku a roční hodnocení celkové činnosti podniku;

e) předkládá sboru zástupců návrh na rozdělení zisku, popřípadě návrh na úhradu ztrát podniku;

f) připravuje ostatní podklady k jednání sboru zástupců (představenstva);

g) zúčastňuje se jednání sboru zástupců a představenstva podniku s hlasem poradním;

h) předkládá sboru zástupců návrh organizačního řádu a pracovního řádu podniku, popřípadě návrhy dalších vnitropodnikových pravidel;

i) předkládá sboru zástupců roční uzávěrku a odpovídá za vytváření podmínek pro hospodářný a racionální chod informační soustavy, včetně řádného vedení účetnictví;

j) zajišťuje a kontroluje řádnou správu a ochranu majetku podniku;

k) přijímá a propouští pracovníky podniku, stanoví jejich platy, přiznává prémie a odměny; k přijetí a propouštění vedoucích pracovníků si vyžaduje předem souhlas představenstva;

l) pečuje o neustálé zvyšování úrovně hospodaření podniku;

m) pečuje o odbornou kvalifikaci všech pracovníků;

n) zajišťuje provádění podnikové kontroly.

(2) Ředitel odpovídá za řádný výkon své činnosti sboru zástupců.

(3) Ředitel jedná jménem podniku ve všech věcech. Písemnosti o právních úkonech, kterými se zakládají práva a povinnosti podniku, podepisuje ředitel a předseda, popřípadě pověřený člen představenstva; ostatní písemnosti podepisuje ředitel.

(4) Ředitele zastupuje v jeho nepřítomnosti zástupce [§ 22 odst. 2 písm. j)].

(5) Má-li ředitel za to, že usnesení sboru zástupců nebo představenstva je v rozporu s právními předpisy, smlouvou nebo prováděcím hospodářským plánem, je povinen na to upozornit příslušnou okresní zemědělskou správu.¹⁾

Pracovníci podniku

§ 26

(1) Pro práci v podniku jsou přijímáni do pracovního poměru k němu především členové, popří-

¹⁾ § 107 a 108 zák. č. 122/1975 Sb.

padě pracovníci členských družstev a pracovníci ostatních členských organizací:

[2] Členy družstva, jež je členskou organizací podniku, může tento podnik zaměstnávat pouze v pracovním poměru, i když nadále trvá jejich členství v družstvu; jejich pracovní vztahy k podniku se řídí podle ustanovení zákoníku práce a prováděcích předpisů k němu vydaných. Po dobu pracovní činnosti v podniku jsou tito členové družstva uvolněni z pracovních závazků v družstvu; jejich ostatní práva a povinnosti, vyplývající z členství v družstvu, zůstávají nedotčeny.

[3] Pracovníci podniku jsou odměňováni podle platných mzdových předpisů.²⁾

Financování podniku

§ 27

[1] Podnik zabezpečuje rozvoj své činnosti zejména:

- a) členskými podíly;
- b) vlastními zdroji;
- c) půjčkami (§ 17), popřípadě příspěvky od členských organizací;
- d) bankovními úvěry;
- e) dotacemi (subvencemi) ze státního rozpočtu a ze státních fondů.

[2] K výstavbě a provozu podniku sdružují členské organizace materiálové a finanční prostředky, především formou členských podílů.

[3] Výše členských podílů se stanoví ve smlouvě, a to s přihlédnutím k výměře půdy členských organizací nebo k jiným, ve zmíněné smlouvě stanoveným kritériím.

[4] Členské podíly se skládají ve lhůtách uvedených ve smlouvě a použije se jich především pro vybavení podniku a jeho uvedení do provozu. Materiální plnění členských podílů se realizuje v množství a druzech dohodnutých ve smlouvě a v cenách podle předpisů platných ke dni vzniku podniku, popřípadě ke dni vzniku členství v podniku.

[5] Členské podíly mohou být — pokud dále není stanoveno jinak — zúčteny podle úrokových sazeb platných v peněžnictví pro depozita; stanoví-li tak smlouva, mohou být členské podíly zúčteny sazbou vyšší, nejvýše však o 1 %.

[6] Pokud si podnik opatřuje od členských organizací půjčku, platí pro její zúčtení sazby obecně platné v peněžnictví pro depozita.

²⁾ § 111—131 zákoníku práce a vyhl. č. 157/1975 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a o zásadách odměňování práce.

³⁾ Část druhá nařízení vlády ČSSR č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací.

Finanční hospodaření podniku

§ 28

Finanční zdroje podniku

[1] Podnik vytváří finanční zdroje, z nichž se část odvádí formou daní a odvodů pro potřeby společnosti a část se ponechává pro potřeby podniku.

[2] Základními finančními zdroji podniku jsou zisk a odpisy základních prostředků.

§ 29

Použití zisku

Podnik je povinen použít zisk v tomto pořadí:

- a) k úhradě daní a odvodů do státního rozpočtu, do rozpočtu národního výboru a do státních fondů;
- b) k přidělu do fondů podniku;
- c) ke splnění ostatních povinností;
- d) k vyplacení podílů na zisku členským organizacím podle zásad dohodnutých ve smlouvě [§ 16 odst. 1 písm. h)].

§ 30

Použití odpisů základních prostředků

Podnik používá odpisů základních prostředků k přidělu do fondu výstavby.

§ 31

Fondy podniku

[1] Podnik soustřeďuje ve svých fondech účelové zdroje k financování svých potřeb. Vytváří tyto fondy:

- a) fond kulturních a sociálních potřeb;
- b) fond odměn;
- c) obrátový fond;
- d) fond výstavby;
- e) rezervní fond;
- f) fond bytové výstavby.

[2] Podnik může vytvářet další účelové fondy jen se souhlasem ministerstva zemědělství a výživy republiky vydaným v dohodě s ministerstvem financí republiky.

[3] Pro zřizování, tvorbu, doplňování a použití fondů platí obdobně předpisy platné pro státní hospodářské organizace,³⁾ které jsou poplatníky zemědělské daně ze zisku.

**Zvláštní ustanovení pro podniky,
jejichž hospodaření není založeno na tvorbě
a rozdělování zisku**

§ 32

(1) Agrochemický podnik⁴⁾ a meliorační podnik⁵⁾ nezúčastňují členské podíly.

(2) Práce a služby prováděné agrochemickým podnikem nebo melioračním podnikem se fakturují v cenách podle cenových předpisů.⁶⁾

(3) Zjistí-li agrochemický podnik nebo meliorační podnik ke konci roku, že náklady na provedené práce a služby jsou

a) nižší než částky za ně vyfakturované, vrátí tento rozdíl — snížený o částku stanovenou podle odstavce 4 písm. a) — členským organizacím podle objemu jím vyfakturovaných prací a služeb;

b) vyšší než částky za ně vyfakturované, předepíše tento rozdíl zvýšený o částku stanovenou podle odstavce 4 písm. a) členským organizacím k úhradě podle objemu vyfakturovaných prací a služeb.

(4) Agrochemický podnik nebo meliorační podnik tvoří zisk

a) z prováděných prací a služeb pro členské organizace, a to ve výši přidělu fondu kulturních a sociálních potřeb, fondu odměn, daně z individuálních mezd⁷⁾ a jiných odvodů stanovených zvláštními předpisy;

b) z obchodní činnosti;

c) z aktivace investic pořízených ve vlastní režii;

d) z ostatních činností.

(5) Obchodní činností agrochemického podniku podle odstavce 4 písm. b) se pro účely této vyhlášky rozumí nákup a prodej průmyslových hnojiv, vápna, vápence, strusek, popřípadě dalších organicko-minerálních látek, prostředků na ochranu rostlin, jakož i skladování těchto prostředků.

(6) Meliorační podnik používá prostředků z rezervního fondu též

— k úhradě nákladů na odstranění vad, které nebyly zřejmé při odevzdávání a přejímání v záručních lhůtách u staveb, popřípadě i jiných prací jím provedených pro členskou organizaci a pro organizace spravující hlavní meliorační zařízení;

— k úhradě nákladů, o něž překročil rozpočtové ceny staveb provedených pro členskou organi-

zace a pro organizace spravující hlavní meliorační zařízení.

Část III

**Zánik členství v podniku
a zrušení podniku**

§ 33

(1) Členství v podniku zaniká vystoupením, vyloučením nebo zánikem členské organizace nebo zrušením podniku.

(2) Členská organizace může z podniku vystoupit po předchozí písemné výpovědi dané k 1. lednu s roční výpovědní lhůtou, pokud ve smlouvě není dohodnuta lhůta delší.

(3) Členská organizace může být vyloučena, neplní-li soustavně povinnosti vůči podniku. O vyloučení rozhoduje sbor zástupců po projednání s příslušným orgánem hospodářského řízení zemědělství (§ 18 odst. 2). K platnosti usnesení sboru zástupců o vyloučení se vyžaduje nejméně dvou-
třetinová většina hlasů všech členů sboru zástupců.

(4) Podnik provede nejpozději do jednoho roku po zániku členství majetkové vypořádání s bývalou členskou organizací.

§ 34

Zrušení podniku

(1) Podnik může být zrušen rozhodnutím sboru zástupců, a to se souhlasem ministerstva zemědělství a výživy republiky. Ministerstvo zemědělství a výživy republiky může též rozhodnout o zrušení podniku, není-li další činnost podniku společensky účelná, zejména porušuje-li podnik hrubě nebo opětovně smlouvu nebo právní předpisy. Při zrušení podniku určí sbor zástupců, popřípadě ministerstvo zemědělství a výživy republiky likvidátora. Po dobu likvidace užívá podnik svého názvu s dodatkem označujícím likvidaci.

(2) Po jmenování likvidátora přestávají působit orgány podniku. Likvidátor jedná jménem likvidovaného podniku a oznámí jeho likvidaci příslušnému soudu k zápisu do podnikového rejstříku a příslušné pobočce Státní banky československé.

§ 35

Postup při likvidaci podniku

(1) Likvidátor sestaví likvidační rozvahu podniku a je povinen zajistit řádné vedení účetnictví podniku v likvidaci.

⁴⁾ § 96 odst. 1 zák. č. 122/1975 Sb.

⁵⁾ § 96 odst. 2 zák. č. 122/1975 Sb.

⁶⁾ Vyhláška č. 137/1973 Sb., o cenách, a výnos Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. V-1/74 ze dne 28. 12. 1973 o cenách sjednávaných dohodou dodavatele s odběratelem.

⁷⁾ § 24 zák. č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani.

[²] Likvidátor provádí právní úkony potřebné pro správu likvidované majetkové podstaty. Z výšežku likvidace postupně uspokojí jednotlivé závazky v tomto pořadí:

- a) nedoplatky mezd pracovníků podniku a ostatní nároky vyplývající z jejich pracovních vztahů;
- b) náklady vzniklé při likvidaci;
- c) daně, nedoplatky daní, dávek, poplatků a úvěry s příslušenstvím poskytnuté Státní bankou československou;
- d) závazky z neoprávněně získaných majetkových prospěchů;
- e) ostatní závazky, včetně půjček poskytnutých členskými organizacemi.

[³] Ze jmění zbylého po úhradě závazků podle odstavce 2 se uhradí do státního rozpočtu dotace poskytnuté na investiční výstavbu podniku a zbytek se rozdělí mezi členské organizace podle členských podílů.

[⁴] Pokud prostředky z likvidace nestačí k úhradě závazků podle odstavce 2, uplatní likvidátor u členských organizací požadavek na úhradu schodku [§ 21 odst. 2 písm. d)].

[⁵] Po ukončení likvidace podá likvidátor zprávu o výsledcích likvidace orgánům uvedeným v § 18 odst. 2 a 3 a předloží příslušnému soudu návrh na výmaz podniku z podnikového rejstříku.

Část IV

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 36

Společné družstevní podniky vzniklé podle dřívějších předpisů, které se dnem 1. ledna 1976 stávají společnými zemědělskými podniky, jsou povinny do 30. června 1976

- a) uvést smlouvu o svém zřízení v soulad se zákonem o zemědělském družstevnictví a touto vyhláškou;
- b) požádat o změnu zápisu názvu v podnikovém rejstříku.

§ 37

V zájmu předběžného ověřování nových způsobů spolupráce v zemědělství a jejich organizačních forem může ministerstvo zemědělství a výživy republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy povolit v jednotlivých případech výjimky z jednotlivých ustanovení této vyhlášky.

Účinnost

§ 38

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Dr. Večeřa v. r.

160

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zemědělství a výživy

ze dne 30. prosince 1975,

o smírčím řízení v jednotných zemědělských družstvech

§ 3

Federální ministerstvo zemědělství a výživy stanoví v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvy spravedlnosti České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky podle § 89 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví (dále jen „zákon“):

Smírčí komise

§ 1

Spory projednávané smírčími komisemi

Smírčí komise (dále jen „komise“) projednávají

- a) spory mezi jednotným zemědělským družstvem (dále jen „družstvo“) a jeho členem o nároky vyplývající z pracovních vztahů v družstvu, jakož i o majetkové nároky vyplývající z jiných právních vztahů v družstvu, pokud vznikly v souvislosti s výkonem členských práv a povinností,
- b) spory mezi družstvem a jeho pracovníkem o nároky vyplývající z pracovního poměru nebo jiného pracovněprávního vztahu k družstvu, jestliže o to pracovník družstva požádal nebo s tím projevil souhlas,

bez zřetele na to, zda členský, popřípadě pracovní nebo jiný pracovněprávní vztah k družstvu dosud trvá.

§ 2

(1) Komise se zřizují v družstvech, jež mají více než 300 členů; v ostatních družstvech vykonávají působnost těchto komisí revizní komise.

(2) Podrobnosti o složení komise a o volbě a odvolávání jejích členů určují Vzorové stanovy jednotných zemědělských družstev¹⁾ a stanovy družstva.

(3) O zvolení komise vyrozumí družstvo neprodleně členy a pracovníky družstva, příslušný okresní soud, okresní zemědělskou správu a okresní výbor svazu družstevních rolníků.

¹⁾ Srov. čl. 32 přílohy nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 137/1975 Sb., kterým se vydávají Vzorové stanovy jednotných zemědělských družstev a upravuje postup při vypracování a schvalování stanov družstva, jejich změn a doplnků.

(1) Komise může jednat, jestliže je přítomna nadpoloviční většina jejích členů; k platnému usnesení komise je třeba nadpoloviční většiny hlasů jejích přítomných členů.

(2) Z účasti na jednání je vyloučen člen komise, u něhož se zřetelem na jeho poměr k projednávané věci nebo k účastníkům lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. O tom, zda je člen komise vyloučen, rozhodne komise; člen, o jehož vyloučení se jedná, se hlasování nezúčastní.

(3) Jednání komise řídí její předseda nebo jiný pověřený člen komise (dále jen „předseda“), který podepisuje písemná vyhotovení usnesení komise.

(4) Komise může projednávat spory i v užším, tříčlenném složení (dále jen „užší komise“); předsedu a dva další členy užší komise určí komise. Užší komise může jednat, jestliže jsou přítomni všichni její členové; k jejímu platnému usnesení je třeba nadpoloviční většiny hlasů jejích členů.

Smírčí řízení

Zahájení smírčího řízení

§ 4

(1) Smírčí řízení je zahájeno dnem, kdy došel komisi návrh na jeho zahájení.

(2) Návrh na zahájení smírčího řízení se podává písemně ve dvojím vyhotovení nebo ústně do zápisu. Písemný návrh se podává pověřenému členovi komise, nebo jinému členovi (pracovníkovi) družstva, pověřenému k tomu komisí se souhlasem družstva. Zápis sepíše pověřený člen komise, nebo jiný člen (pracovník) družstva, pověřený k tomu komisí se souhlasem družstva.

(3) Byl-li návrh na zahájení smírčího řízení podán u jiného orgánu družstva nebo u člena (pracovníka) družstva pověřeného družstvem k přijímání písemností, postoupí jej tento orgán nebo člen (pracovník) družstva neprodleně komisí;

v tomto případě se má za to, že návrh došel komisi již tím dnem, kdy došel jinému orgánu družstva nebo členovi (pracovníkovi) družstva pověřenému družstvem k přijímání písemností.

[⁴] V návrhu na zahájení smírčího řízení je třeba uvést:

- a) kdo návrh podává (navrhovatele),
- b) proti komu návrh směřuje (odpůrce),
- c) co se návrhem uplatňuje,
- d) skutečnosti rozhodné pro posouzení uplatněného nároku a důkazy o nich.

[⁵] Podává-li družstvo návrh na zahájení smírčího řízení ve sporu uvedeném v § 1 odst. 1 písm. b), je povinno současně doložit, že jeho pracovník projevil souhlas s projednáním sporu komisí.

[⁶] Je-li návrh neúplný nebo nesprávný, zajistí komise jeho doplnění nebo opravu.

[⁷] Stejnopis návrhu zašle komise odpůrci.

[⁸] Návrh došlý komisi se zapíše do seznamu došlých návrhů s uvedením dne, kdy návrh došel komisi, jména a příjmení (názu) navrhovatele a odpůrce a stručného označení předmětu řízení.

§ 5

[¹] Dojde-li komisi návrh, jehož projednání náleží do její pravomoci, vrátí jej neprodleně navrhovateli s poučením, že projednání návrhu je v pravomoci soudu, popřípadě jiného orgánu.

[²] Dojde-li komisi návrh, k jehož projednávání je příslušný jiný orgán družstva, postoupí jej neprodleně tomuto orgánu a vyrozumí o tom navrhovatele.

§ 6

Navrhovatel může návrh vzít zpět nebo změnit způsobem uvedeným v § 4 odst. 2, dokud komise neschválila uzavřený smír. Byl-li návrh vzat zpět, končí smírčí řízení dnem zpětvzetí návrhu; komise o tom neprodleně vyrozumí účastníky a vyznačí skončení smírčího řízení v seznamu došlých návrhů.

Jednání komise

§ 7

[¹] Předseda stanoví místo a čas jednání tak, aby pokud možno nezasahovalo do pracovní doby účastníků a členů komise, popřípadě přizvaných osob, a zpravidla skončilo nejpozději do 30 dnů od zahájení smírčího řízení.

[²] K jednání pozve předseda včas účastníky (jejich zástupce) a další osoby, jejichž přítomnost je potřebná k objasnění rozhodných skutečností; tyto osoby jsou povinny dostavit se k jednání.

[³] Je-li účastníkem mladistvý člen (pracovník) družstva, přizve předseda k jednání také jeho zákonného zástupce. Je-li účastníkem člen (pracov-

ník) družstva, kterému byl soudem ustanoven opatrovník, přizve předseda k jednání také jeho opatrovníka.

[⁴] V zájmu hospodárnosti a účelnosti může komise spojit ke společnému projednání návrhy, které byly komisi podány a obsahově spolu souvisí nebo se týkají týchž účastníků.

[⁵] Jsou-li v návrhu uvedeny věci, které se ke společnému projednání nehodí, nebo odpadnou-li důvody pro společné projednání, může komise některou věc vyloučit k samostatnému projednání.

§ 8

[¹] Komise může jednat o uzavření a schválení smíru, jsou-li přítomni oba účastníci nebo jejich zástupci.

[²] Nedostaví-li se navrhovatel bez omluvy k jednání, ač k němu byl řádně pozván, má se za to, že vzal svůj návrh zpět (§ 6).

[³] Nedostaví-li se odpůrce bez omluvy k jednání, ač k němu byl řádně pozván, má se za to, že odmítá jednat o smír. V takovém případě končí smírčí řízení dnem, kdy se tak stalo; komise o tom vydá usnesení, které doručí účastníkům, a vyznačí skončení smírčího řízení v seznamu došlých návrhů.

[⁴] Jednání komise je přístupné všem členům a pracovníkům družstva, pracovníkům nebo zástupcům orgánů státního hospodářského řízení zemědělství, státních orgánů a společenských organizací. Komise může vyloučit jejich přítomnost, pokud by veřejným projednáváním bylo ohroženo státní, hospodářské nebo služební tajemství, anebo důležitý zájem účastníků. Vyloučit nelze přítomnost zákonného zástupce mladistvého člena (pracovníka) družstva, opatrovníka a — pokud byli pověřeni účastnit se jednání — zástupců orgánů státního hospodářského řízení zemědělství, státních orgánů a orgánů svazů družstevních rolníků. Komise je však upozorněna na trestní následky porušení takového tajemství. Schválení smíru se vyhláší vždy veřejně.

§ 9

[¹] Komise zahájí jednání na základě zprávy, kterou podá předseda.

[²] Komise musí dbát, aby byl skutečný stav věci zjištěn co nejúplněji, nejúčelněji a nejrychleji. K objasnění sporného nároku vyslechne stanoviska účastníků, prozkoumá jejich správnost na základě jimi předložených dokladů, popřípadě i dalších dokladů, jež si opatří, a podle potřeby vyslechne i další osoby, které mohou přispět k objasnění věci; tyto osoby upozorní, že jsou povinny vypovídat pravdu a nic nezamlčovat.

[³] Je-li to k objasnění věci nutné, může komise jednání odložit na dobu co možná nejkratší,

aby i v tomto případě mohlo smírčí řízení skončit zpravidla do 30 dnů od jeho zahájení.

§ 10

Smír

[¹] Při uzavírání smíru dbá komise, aby účastníci neutrpěli újmu z neznalosti práva a aby byl uzavřený smír v souladu s právními předpisy. Předseda je povinen účastníkům přečíst znění navrhovaného smíru a vysvětlit jim jeho dosah dříve, než jim předloží k podpisu zápis o jednání (§ 14).

[²] Dojde-li k uzavření smíru, komise jej schválí, neodporuje-li právním předpisům. Schváleným smírem je komise vázána

[³] Po schválení uzavřeného smíru doručí komise stejnopis zápisu o jednání, popřípadě té jeho části, ve které je uvedeno znění smíru, účastníkům do vlastních rukou a vyznačí schválení smíru v seznamu došlých návrhů

[⁴] Smír schválený komisí nabývá právní moci. Nebyla-li splněna povinnost převzatá schváleným smírem ve stanovené lhůtě, potvrdí komise na žádost účastníka jeho vykonatelnost.

§ 11

Nedošlo-li při jednání k uzavření smíru nebo k jeho schválení, komise usnesením smírčí řízení skončí; o skončení smírčího řízení vyrozumí přítomné účastníky a vyznačí je v seznamu došlých návrhů.

§ 12

[¹] Nedošlo-li do 30 dnů od zahájení smírčího řízení ke schválení smíru a neuplatnil-li účastník svůj nárok přímo u soudu, může písemně nebo ústně do zápisu navrhnout, aby byl spor postoupen soudu. V takovém případě odešle komise neprodleně návrh na postoupení sporu a spisový materiál o sporu okresnímu soudu, v jehož obvodu je sídlo komise, a uvědomí o tom účastníky.

[²] Návrh na postoupení sporu, jakož i odeslání tohoto návrhu a spisového materiálu o sporu okresnímu soudu, zaznamená komise v seznamu došlých návrhů.

[³] Ve sporu uvedeném v § 1 odst. 1 písm. b) se může účastník obrátit na soud, aby o sporu rozhodl, kdykoli před schválením uzavřeného smíru. Stane-li se tak, komise usnesením smírčí řízení skončí; o skončení smírčího řízení vyrozumí účastníky a vyznačí je v seznamu došlých návrhů.

§ 13

Zrušení schválení smíru

[¹] Jestliže dodatečně vyšly najevo závažné okolnosti, které nemohl účastník bez své viny použít v původním jednání a které odůvodňují pod-

statně příznivější výsledek v jeho prospěch (§ 88 odst. 1 zákona), může účastník navrhnout komisi zrušení schválení smíru; návrh lze podat do tří měsíců ode dne, kdy se účastník dověděl o takových okolnostech, nejpozději však do tří let od právní moci schváleného smíru (§ 88 odst. 2 zákona).

[²] Pro podání návrhu na zrušení schválení smíru a pro jeho projednání komisí platí přiměřeně ustanovení o podání a projednání návrhu na zahájení smírčího řízení.

[³] Shledá-li komise, že návrh podle odstavce 1 je důvodný, zruší usnesením schválení smíru a jedná znovu s účastníky o urovnání sporu smírem.

[⁴] Shledá-li komise, že návrh podle odstavce 1 není důvodný, zamítne jej usnesením, jež doručí účastníkovi, který navrhl zrušení schválení smíru; podal-li účastník návrh na přezkoumání tohoto usnesení soudem (§ 88 odst. 3 zákona), postupuje komise přiměřeně podle § 12 odst. 1 a 2.

§ 14

Zápis o jednání

[¹] O jednání komise se sepíše zápis, v němž se uvede:

- a) označení komise, jména a příjmení předsedy, dalších členů komise přítomných na jednání a zapisovatele;
- b) místo, čas a předmět jednání;
- c) jména a příjmení (název) účastníků a jejich zástupců (u družstva se uvede vedle jeho názvu i jméno a příjmení vedoucího funkcionáře nebo vedoucího odborného pracovníka, který za ně jedná);
- d) záznam o případném vyloučení veřejnosti;
- e) stručné vylíčení průběhu jednání a obsahu výpovědí účastníků, popřípadě přizvaných osob;
- f) úplné znění uzavřeného smíru s usnesením o jeho schválení, popřípadě usnesení o skončení smírčího řízení, nedošlo-li při jednání k uzavření smíru nebo k jeho schválení;
- g) záznam o poučení účastníků.

[²] Zápis o jednání podepisuje předseda a zapisovatel; došlo-li k uzavření smíru, podepíší jej též účastníci.

[³] O odloženém jednání sepíše komise zvláštní zápis s vyznačením, že jde o pokračování v jednání.

§ 15

Chyby v psaní nebo v počtech, jakož i jiné zřejmě nesprávnosti, pokud se vyskytly ve znění uzavřeného smíru, opraví komise usnesením kdykoliv na žádost kteréhokoli účastníka; usnesení o opravě doručí účastníkům do vlastních rukou.

§ 16

Náklady smírčího řízení

Skončí-li jednání před komisí schválením smíru, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů smírčího řízení, nebylo-li ve smíru ujednáno něco jiného.

Obecná ustanovení

§ 17

Doručování

[¹] Písemnosti komise, které musí být členovi nebo pracovníkovi družstva doručeny do vlastních rukou, se mu doručují na pracovišti, v jeho bytě nebo kdekoli bude zastižen, popřípadě — není-li to možné — poštou. Písemnosti doručované poštou zasílá komise na poslední adresu člena nebo pracovníka družstva, která je jí známa, jako doporučenou zásilku s poznámkou „do vlastních rukou“.

[²] Povinnost komise doručit písemnost je splněna, jakmile člen nebo pracovník družstva písemnost převezme nebo jakmile byla poštou vrácena komisi jako nedoručitelná a člen nebo pracovník družstva svým jednáním doručení písemnosti zmařil. Účinky doručení nastanou i tehdy, jestliže člen nebo pracovník družstva přijetí písemnosti odmítne.

§ 18

[¹] Družstvo je povinno

- a) zajistit, aby spisy týkající se smírčího řízení, zejména seznam došlých návrhů a zápisy o jednání, byly řádně uschovány nejméně po dobu 10 let od skončení smírčího řízení;
- b) včas a bezplatně provádět potřebné administrativní práce související se smírčím řízením, poskytovat bezplatně komisi pro jednání vhodnou místnost a nutné technické potřeby, zejména dát k dispozici texty právních předpisů, a hradit vzniklé náklady, zejména hradit osobám, které byly přizvány k jednání a nebyly účastníky, výdaje, které jim vznikly účastí na řízení, a poskytovat jim náhradu odměny (mzdy).

[²] Členům komise, kteří výjimečně vykonávají svou funkci v pracovní době, přísluší pracovní volno s náhradou odměny.

§ 19

Ve své činnosti podléhají komise metodickému řízení orgánů svazů družstevních rolníků.

§ 20

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Ministr:

Dr. Večeřa v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální statistický úřad

vydal

- a) podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací,

výnos o odvětvovém zatřídování organizací (čj. 18 685/1975 ze dne 29. října 1975).

Výnosem se upravuje způsob vyznačování odvětvové příslušnosti organizací v Jednotném číselníku organizací v ČSSR a dále se stanoví, že dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu nabývá současně účinnosti ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 113/1972 Sb. (V tomto ustanovení se stanoví, že pro účely základního odvětvového třídění organizací určí odvětvovou příslušnost jednotlivých organizací Federální statistický úřad a vyjádří ji v Jednotném číselníku organizací v ČSSR).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 10/1975, pod poř. č. 4;

- b) podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, v součinnosti se Státní plánovací komisí, s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem školství ČSR a s ministerstvem školství SSR

výnos o dalším doplnění jednotné klasifikace zaměstnání a jednotné klasifikace studijních a učebních oborů (čj. 18 359/1975 ze dne 14. 10. 1975).

Uvedeným výnosem se doplňuje jednotná klasifikace zaměstnání zavedená vyhláškou č. 129/1971 Sb. u těchto tříd zaměstnání: 3 — dělníci zpracovatelé, 4 — stavební dělníci, 5 — provozní pracovníci dopravy, obchodu, pošt a telekomunikací, služeb, skladů, pomocní provozní a obsluhující pracovníci, příslušníci požárních útvarů a sborů a závodních stráží, 6 — techničtí pracovníci, 7 — pracovníci na úseku řízení a správy a 8 — pracovníci školství, kultury, zdravotnictví a ostatní odborní pracovníci nevýrobní sféry.

Výnosem se dále doplňují nové položky v klasifikaci studijních a učebních oborů v těchto hlavních skupinách: 1 — přírodní vědy, 2, 3 — technické vědy a nauky, 5 — lékařské a farmaceutické vědy a nauky, 6, 7 — společenské vědy, nauky a služby, 8 — vědy a nauky o umění; dále se ruší některé položky v oborech: 2, 3 — technické vědy a nauky, 4 — zemědělsko-lesnické a veterinární vědy a nauky, 6, 7 — společenské vědy, nauky a služby, a 8 — vědy a nauky o umění.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení, tj. 27. prosince 1975, a byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 13, pod poř. č. 5;

- c) podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu

výnos o odměňování pracovníků Kabinetu pro výzkum veřejného mínění při Federálním statistickém úřadu (čj. 140/3405 ze dne 14. listopadu 1975).

Výnosem se stanoví, že odměňování pracovníků Kabinetu se řídí ustanoveními výnosu Státní komise pro techniku ze dne 10. července 1967, čj. 24 083/5160/1967, kterým se vydává platový řád pro pracovníky centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny a organizací technicko-ekonomického charakteru, ve znění výnosu Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj ČSSR ze dne 3. července 1969, čj. 6702/111/1969 a ve znění výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 16. srpna 1974, čj. 22 150/41/74.

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů částka 14—15, pod poř. č. 6. Nabývá účinnosti dnem zřízení Kabinetu pro výzkum veřejného mínění při Federálním statistickém úřadu, tj. dnem 1. července 1975.

Do předpisů uvedených v předchozích bodech je možno nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo

1. **Výnos** ze dne 15. ledna 1975 čj. 28 023/083/OE/75, kterým se mění a doplňují výnosy ze dne 15. června 1973 čj. 21 457/2504/73, o odměňování dělníků v organizacích státních lesů v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR, a ze dne 31. srpna 1973 čj. 21 675/4005/OE/73, o odměňování dělníků v organizacích vodního hospodářství v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR a v organizacích vodního hospodářství řízených národními výbory ČSR.

Výnos je uveřejněn v částce 3/1975 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 2.

2. **Výnos** ze dne 15. ledna 1975 čj. 28 024/084/OE/75, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 15. června 1973 čj. 21 461/2551/73, o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích státních lesů v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR.

Výnos je uveřejněn v částce 3/1975 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 3.

3. **Výnos** ze dne 15. ledna 1975 čj. 28 025/085/OE/75, kterým se mění a doplňuje výnos ze dne 31. srpna 1973 čj. 21 677/4007/OE/73, o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích vodního hospodářství v působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR a v organizacích vodního hospodářství řízených národními výbory ČSR.

Výnosem se mění Kvalifikační katalog technickohospodářských funkcí a pracovních činností vodního hospodářství, který tvoří přílohu č. 1 výnosu, a příloha č. 2 o používání Kvalifikačního katalogu technickohospodářských funkcí, pracovních činností a hodnocení školního vzdělání.

Výnos je uveřejněn v částce 3/1975 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 4.

Výše uvedené výnosy nabývají v jednotlivých organizacích účinnosti dnem, který určí ministerstvo lesního a vodního hospodářství ČSR.

4. **Výnos o výši nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol** ze dne 7. března 1975 čj. 53 792/1113/OE/75.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1975.

Výnosem se zrušují:

- a) § 6 odst. 1 výnosu o úpravě platových poměrů THP v organizacích lesního hospodářství v oboru působnosti MLVH ze dne 27. ledna 1968 čj. 27 970/PM/1967 (reg. v částce 22/1968 Sb.),
- b) příloha č. 6 část I výnosu o úpravě platových poměrů THP některých vodohospodářských organizací ze dne 20. února 1967 čj. 27 087/fom/3/67 (reg. v částce 12/1967 Sb.).

Výnos je uveřejněn v částce 6/1975 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 6.

Do všech čtyř předpisů lze nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství ČSR.